Registered No. M. 2330

'SIDDHANTHAM'
Vol. 34—No. 2



# சித்தாந்தம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

'தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே'

மலர் 34 | சார்வரி மாசி **1961** பிப்ரவரி | இதழ் 2

உள்ளுறை — பக்கம்



பத்திராசிரியர் : புலவர் - முருகவேள், எம்.ஏ., எம்.ஓ.எல்.

உதவிப் பத்திராசிரியர் : மு. நாராயணசாமி

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

14, வாரன் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-4

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 3 தனிப்பிரதி அணு 4

குருபாதம்

# கயிலை மகா சந்நிதானத்திற்குக் கனகாபிஷேக விழா

தமிழ் நாட்டில் உள்ள தருமபுர ஆதீனத்தின் பெருமையை இன்று வடநாட்டினரும், அயல் நாட்டினரும் அறிந்துள்ளனர். ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளால் நானூறு ஆண்டுகட்கு முன் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற இவ்வாதீனம் அன்று முதல் இன்று வரை சைவ நெறி வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் செய்து வரும் தொண்டுகள் பலவாகும். இவ்வாதீன ஆட்சியில் 27 திருக்கோயில்கள் திருத்தமான முறையில் பரிபாலிக்கப் பட்டு வருகின்றன. தரிசனம் செய்வோரின் உள்ளம் புனிதம் அடையுமாறு இத்திருக்கோயில்கள் தூய்மையாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சமய சம்பந்தமான சிறு வெளியீடுகள், இலக்கிய நூல்கள், யாத்திரை நூல்கள் முதலியவற்றை ஆதீனம் அவ்வப்போதும் வெளியிட்டு வருகின்றது. திருக்குறள் உரைவளம், குறிப்புரை, வரலாற்றாராய்ச்சி முதலியவற்றுடன் கூடிய திருமுறை அடக்கவிலைப் பதிப்பு, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் கூடிய சித்தாந்த சாத்திரங்கள் முதலியவற்றை வெளியிட்டுச் சிறந்த பணியாற்றி வருகிறது. தமிழ்க்கல்லூரி, தேவாரப் பாடசாலை, வேதாகம பாடசாலை, ஆரம்பப்பள்ளி, உயர் நிலைப்பள்ளி, அநாதை இல்லம், சென்னையில் சமயப்பிரசார நிலையம் முதலியன அமைத்து மொழி, சமயம், சமூகம் ஆகியவற்றிற்குச் சிறந்த தொண்டாற்றி வருகிறது. கிராமங்களில் சமயப்பிரசாரம் செய்வதற்கென்றே மோட்டார் வாகனம் அமைத்து, தக்கவர்களைக்கொண்டு சிற்றூர்களி லெல்லாம் சமயப்பிரசாரம் செய்து வருகின்றது.

இப்பணிகளை யெல்லாம் இப்பொழுது மேன்மேலும் சிறப்பாக நடத்திவருபவர்கள் 25-ஆவது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளாவார்கள். இவர்கள் ஒளி மிக்க திருமேனியும், ஊன் பொருளவாகச் செலச்சொல்லிப் பிறர்வாய் நுண்பொருள் காணும் திறமும், கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழியும்

Reg. M. 2330

உ
சிவமயம்

# சித்தாந்தம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியைஉள் நாடு

| மலர் 34 | சார்வரி மாசி 1961 பிப்ரவரி | இதழ் 2 |
|---|---|---|

## சிவக்கவிமணி சிறந்தனர்

(நல். முருகேச முதலியார், பி.ஏ.)

" அன்னோனை இழந்தஇவ் வுலகம்
என்னு வதுகொல் அளியது தானே " —புறம்.

ஸ்ரீமத் சம்பந்தசரணாலயத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (சிவக்கவிமணி திருமுறை ஞானபானு-சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார்) கோவையில் 1961, ஜனவரி 24-ம் தேதி சிவனடி நீழல் எய்தினர் எனக் கேட்டுச் சைவ உலகம் வருந்துகிறது. குறிப்பாகச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் அப் பெரியாரது மறைவைப் பெரும் நஷ்டமாகக் கருது கிறது. சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு இயற் றிய ஆழ்ந்த சிறந்த உரை என்றென்றும் உலகில் நிலவும் என்பதில் ஐயமில்லை. தற்காலச் சைவ சித்தாந்திகளில் படிப்பிலும், உழைப்பிலும், ஒழுக்கத்திலும், அன்பிலும் இவர்கள் தலைசிறந்தவர் எனக் கூறுவது மிகையாகா.து. அவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களைத் திரு. சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் அவர்கள், " சிவக்கவிமணி வாழ்க்கைத் திறன் " என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறு நூல் 1948-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள். (சுவாமிகளும் தான் சில குறிப்புகளை எழுதி வைத்திருப்பதாகவும், அதை வெளி யிடத் தான் வழி தேடவில்லையென்றும் அடியேனிடம் சென்ற ஆண்டு கூறினார்கள்.) சுவாமிகளது மனை வாழ்க் கையின் தூய்மையையும், வழக்கறிஞர் தொழில் வாழ்க் கையின் நேர்மையையும், சமய வாழ்க்கையின் மாண்பை யும் பற்றி அறியாதார் இல்லை. சிறப்பாகக் குறிப்

பிடத்தக்க அவர்களது சிவபக்தியும், தம் ஆசிரியர் திரு. கயப்பாக்கம் - சதாசிவம் செட்டியார் அவர்கள் போன்ற சைவப் பெரியார்களிடத்தில் கொண்டிருந்த குருபக்தியும், எல்லோரிடமும் வைத்த அன்பும் பெரிதும் பாராட்டற் பாலனவாகும். அவர்களது வாழ்க்கை சைவர்கள் யாவர்க்கும் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக இருக்கிறது.

சுவாமிகள் பல நூல்கள் இயற்றியிருந்தாலும் பெரிய புராண உரையைப் போன்ற பெரிய ஒரு நூல் இதுவரை யாவராலும் செய்யப்படவில்லை. இந்த உரையை எழுத நேர்ந்த வரலாற்றை அவர்கள் 1937-ஆம் ஆண்டு வெளி வந்த உரை முதல் பகுதியில் முகவுரைக்கு முன்னுரை என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள்:—"பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குக் குறிப் புக்களுடன் ஒரு பதிப்பு வெளியிடலாம் என்ற எண்ணம் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக என்னுள் எழுந்து நின்றது. உரிய படங்களும், தேவாரக் குறிப்புகளும், பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிற் கண்ட பாடபேதங்களும் அதில் வெளிவர வேண்டுமென்றும் விரும்பினேன். ஆனல் இப்போது என் செயல் எனக்கே நகையினைத் தருகின்றது, பெரிய புராணத்தின் அளவு கடந்த பெருமைக்கும் எனது அளவு கடந்த சிறுமைக்கும் எத்தனை தூரம் என்று. ஆயினும் அந்த ஆசை என்னை விடவில்லை. ஆசை அச்சத்தை விழுங்கி மேலெழுந்தது." நடராஜப் பெருமான் துணை கொண்டே உரை எழுதியதாக அவர் கூறுவது வழக்கம். பல விடங்களில் பொருள் விளங்கவில்லை யென்றும், அப் போது தயிலும்போது, "பெருமானே! நீ பொருள் காட்ட யான் அறிய வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பதும், பின் சில தினங்களுக்குப் பிறகு பொருள் வெளிப்படுவதும் உண்டு என்று கூறியுள்ளார்கள். கடல்போல் விரிந்த அவரது உரை 1948-ஆம் ஆண்டுதான் முடிவடைந்தது. அச்சுப் பூர்த்தி 1954-ஆம் ஆண்டுதான் ஆயிற்று. இடையில் ஒரு சமயம் முதலியாரவர்களைத் திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகை தீபதரிசனத்தின்போது உயர்திரு. புரிசை முதலியார் அவர்கள் இல்லத்தில் கண்டபோது, புரூப் திருத்திக்கொண் டிருந்தார்கள். உரை முடியும் வரை தாம் உயிரோடு இருப் போமோ, எழுதிய பின்னும் அச்சுப் பூர்த்தியைப் பார்ப்

போமோ எனச் சந்தேகித்தார். இறைவனருளாலும் (எம்போன்ற) அடியார்களின் பிரார்த்தனைகளாலும் புராண உரை இனிது முடிந்தது. பூர்த்தி விழாவும் வெகு சம்பிரமமாக 1954 மே மாதம் தில்லையில் நடந்தேறியது. விழாவுக்கு அடியேனைத் தலைமை தாங்கவேண்டுமென்று ஒரு நண்பரிடம் சொல்லியனுப்பினார்கள். ஒன்றுக்கும் பற்றாத அடியேனை இந்தப் பெரும்பணிக்கு அழைத்தது எனக்கு வியப்பையும் அச்சத்தையும் தந்தது. அன்பின் காரணமாகப் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளலாமென எண்ணினேன். உத்தியோகத் தொல்லையினால் கூடாமற்போயிற்று. இந்தச் சம்பவம் முதலியாரவர்களது பெரும் குணத்தைக் காட்டியது. கோவைசெல்ல நேர்ந்தபோதெல்லாம் அடியேன் அவரைக்கண்டு தரிசிப்பது வழக்கம். அவர்கள் அனுபவம் சார்ந்த பொன்மொழிகள் இன்பத்தையே ஊட்டும். அவர்களும் சென்னைக்குவரும் நண்பர்களிடம் அடியேனது நலத்தைக் கேட்டுவரும்படி சொல்லிவிடுவது வழக்கம். அவர்களை என் உள்ளத்திலே குருத்தானத்திலே வைத்துப் போற்றுகின்றேன்.

மூன்றாண்டுகளுக்கு முன் பதினோராம் திருமுறையிலுள்ள மூத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலைக்கு அடியேன் எழுதிய ஒரு சிற்றுரையை அவர்கள் பார்வைக்கு அனுப்பினேன். அவர்கள் பதிலெழுதிய கடிதத்தில் தாம் பன்முறை அத் திருவிரட்டை மணி மாலையைப் படித்துள்ளதாகவும், அடியேன் உரையில் தமக்குத் தோன்றாத சில அரிய கருத்துக்களை அடியேன் எழுதியுள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்கள். குறைகளைக் காணாது, குணத்தை மட்டும் பாராட்டியது அவர்களது பெருமையைக் காட்டியது.

சுவாமிகள் 1958-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மயிலத்தில் நடந்த சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ மாநாட்டுக்கு அடியேனுடைய விருப்பத்திற் கிணங்கி விஜயஞ்செய்து மூன்று நாட்களும் தங்கியிருந்தார்கள். மாநாட்டின் பின் அவர்களுடன் சேர்ந்து திருவதிகை, திருநாவலூர், திருத்துறையூர் முதலான சிவத்தலங்களைத் தரிசிக்கும் பெருத்த பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிட்டியது. அதை என்றும் மறவேன். தமக்கு அப்பர் வயது நடக்கிறது என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே உடல்வருத்தம் பாராது முறைப்படி

தரிசித்து மகிழ்ச்சியுற்றார்கள். சுவாமிகள் சமாஜ மாநாட்டில் ஒரு அரிய ஆசிமொழியும் கூறினார்கள். அவர்கள் முதிர்ந்த அறிவாலும் பக்தியாலும் பகர்ந்த மொழிகள் பொன்னேபோல் போற்றத் தக்கன. திருத்தொண்டர் புராணத்தில் கண்ட நாயன்மார்கள் வாழ்க்கை ஒவ்வொன்றிலும் நாம் காண்பது இறைவனிடம் வைத்த பத்தியும் அடிமையும், அடியார்களிடம் வைத்த அன்பும் என்று விளக்கினார்கள். சைவ சித்தாந்தம் ஒரு சாத்திரம்மட்டும் இல்லை; அது வாழ்க்கையே என்று சொன்னார்கள். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு அரிய நிகழ்ச்சியையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். உயர்திரு. கயப்பாக்கம் சதாசிவச் செட்டியார் அவர்கள் கோவையில் வதிந்திருந்து பெரிய புராணம் பிரசங்கித்துவந்த காலத்தில் ஒருநாள் விடியற்காலை தானும் செட்டியாரும் வெளிப்புறம் போகச் சென்றார்கள். வழியிலே ஒரு சிறு நீரோடைப் பள்ளத்தைக் கடக்க நேர்ந்தது. செட்டியாரவர்கள் எப்போதும் கைத்தடி ஒன்றைப் பற்றிப்போவது வழக்கம். அவர்கள் தடியை ஊன்றித் தாண்டியும் சருக்கி விழுந்தார்கள். செட்டியாரவர்கள் 'சிவசிவ' என்று சொல்லிக்கொண்டு இறைவனே உன் திருநாமத்தைப் பற்றுகக் கொள்ளாது இத்தகைத் தடியை இதுகாறும் பற்றித் திரிந்தேன். என்ன பேதைமை? என்னகற்று என்? என்று வருந்திக் கைத்தடியை அக்கணமே வீசி எறிந்துவிட்டு, அது முதல் கைத்தடிபற்றுவதில்லை என்று உறுதி கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். இது தான் சைவசித்தாந்தம். வாழ்க்கையில் இறைவனையே உறுதுணை என்று முடிந்த முடிவுக்கு வருவதே சைவசித்தாந்தம் என்று சுவாமிகள் வெகு நயத்துடன் விளக்கினார்கள்.

சுவாமிகளைக் கடைசி முறையாகக் கோவையில் அடியேன் கண்டபோது, ஏதாவது எழுதிக்கொண்டிருந்தால் உடல் நலம் சிறிது செம்மைப்படுகிறது. எனவே முன்னெழுதின சில குறிப்புகளைக்கொண்டு "வாகீசர் அல்லது மெய்யுணர்வு" என்ற ஒருவியாசத்தை மெள்ள எழுதவதாகத் தெரிவித்தார். அதைத் தவிர "சேக்கிழாரும் சேயிழையார்களும்" என்ற நூலும் கையேட்டுப் பிரதியில் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அவைகளை அச்சேற்றுவதற்கு ஒரு வழியுமில்லை என்று கூறினார்கள். வாகீசரைக்

குறித்த நூல் பூர்த்தியான உடன் கையெட்டுப் பிரதியை எனக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். அடியேனுடைய வேண்டு கோளுக்கிணங்கத் திரு. உத்தண்டராம பிள்ளை அவர்கள் அந்நூலை வெளியிடுவதற்குப் பெரிய உதவி செய்தார்கள். அதுபோலவே "சேக்கிழாரும் சேயிழையார்களும்" சென்ற ஆண்டு வெளிவந்தது.

சுவாமிகள் எழுதிய பெரிய புராண உரை அவர் புக ழுடம்பாக என்றும் நிலவும். அது சுவாமிகளின் முதிர்ந்த கல்வி கேள்வி அனுபவங்களின் பயனாக விளைந்த உரை. அதைச் "சித்தாந்த ஞானமிர்தம்" என்றே கூறலாம். அதைச் சைவர்கள் போற்றிப் பாராட்டிப் படித்துப் பய னடைவதே சுவாமிகளுக்குச் செய்யும் கைம்மாறாகும்!

---

# சைவர் மாநாட்டுத் தலைமையுரை

[சைவப்பெரியார்-திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, பி.ஏ.,எல்.டி.]

(மலர் - 34; இதழ் - 1; 48-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இப்போது சமயப் பிணக்குகளிலும் மத மாற்றங்களி லும் பிற நாட்டு அறிஞர்கட்குள்ளும் வெறுப்பு வளர்ந்து வருகிறது. உலக அரசாங்கம் ஏற்படவேண்டும் என்று பலர் விரும்புவதுபோல், உலக சமயமும் ஒன்று தேவை என்று எண்ணத் தலைப்பட்டுள்ளனர். "Inter Religious League", "Union for the Study of Great Religions", "World Union" என்பன போன்ற சர்வ மத சங்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. நம் சைவமும் தன் தனிப் பண்புகளை இழக்காமலே பிற சமயங்களோடும் ஒத்துழைத்து, "உல கெலாம் ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட" மன்று ளாரை வேண்டுதல் வேண்டும். இக்கருத்து நமக்குப் புதிய தல்ல. பின்வரும் பிரமாண வாசகங்கள் இதற்குச் சான்று பகரும்.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
ஒன்றதே பேரூர் வழியாற தற்குள
நன்றிது தீதிது என்றுரை மாந்தர்கள்
குன்று குரைத்தெழும் நாயை ஒத்தாரே. —திருமந்திரம்

" சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர் " —திருவாசகம்

" எதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி "
——சம்பந்தர் தேவாரம்

" விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினாற் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும் "

" .........ஆறு சமயத் தவரவரைத்
தேற்றுந் தகையன; தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே
ஏற்றுந் தகையன இன்னம்பரான்றன் இணையடியே "
—திருநாவுக்கரசு தேவாரம்

" சுருதி வானவனும், திருநெடு மாலாம்;
சுந்தர விசும்பின் இந்திரனும்
பருதி வானவனும், படர்சடை முக்கட்
பகவனும், அகவுயிர்க் கமுதாம்
எருதவா கனனுமாம், எயில்கள் மூன்றெரித்த
ஏறுசே வகனுமாம் பின்னும்,
கருதவார் கருதும் உருவமாம், கங்கை
கொண்ட சோளேச்சரத் தானே "—கருவூர்த்தேவர்

" ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்றிரு " —பட்டினத்தார்

" வருணை நெறிசார் மதத்தம் மதமெய்ப்
பொருளுணர் வுடிறும் உந்திபற
பொன்றுத தோன்றேயோன் றுந்திபற.

தோல்வியும் வெற்றியும் கொள்மதங்கட் கெலாம்
காலவே தந்தி றுண்டு உந்திபற
கருத்தன் செயலதன் றுந்திபற.

வாதிகள் தங்களுக்கல்லால் மதங்களுக்கு
ஒதார் வலியின்மை உந்திபற
ஒதி உணர்ந்தோரென் றுந்திபற." —சாந்தலிங்கர்

" விண்ணவர் இந்திரன் முதலோர்...
செப்பரிய சமயநெறி...

இயல்பென்றும் திரியாமல்...
அந்தோ! ஈததி சயம்...
சன்மார்க்க ஞான மதின்பொருளும்..."

எனத் தொடங்கும் ஐந்து பாடல்களில் (ஆகார புவனம் - சிதம்பர ரகசியம் என்னும் பகுதியிலுள்ளவை) சைவ மாண்பை உள்ளவாறு உரைத்துப் பின், "இப்பரிபக்கம் சமயமுமாய் அல்லவாகி, யாதுசமயமும் வணங்கும் இயல்ப தாகி", "மௌனமோலி அயர்வாய்ச் சென்னியில் வைத்து ராஜாங்கத்தில் அமர்ந்தது வைதீக சைவம் அழகிதந்தோ!" என்று சமரச ஞானியாம் தாயுமானர் வியந்து பாடுவதன் பொருத்தம் போற்றத் தக்கதாம்.

மேற்குறித்த பெரும் பகுதியில் இறங்குமுன் எல்லாப் பெரு நலங்களையும் நோக்கங்களையும் தன்பால் முன்னமே கொண்டுள்ள நம் பண்டைச் சைவ சமயத்தின் தத்துவங் களையும் ஒழுகலாற்றையும் தெளிவாய் உணர்ந்துகொள்ளச் சைவர்களிற் கற்றோரனைவரும் முற்படவேண்டும். கல்வி வல்லார்களாயில்லாத நம் சைவ சகோதர சகோதரிகள் யாவரும் அவ்வாறுசெய்ய ஊக்கமளிக்க வேண்டும். உதவி புரியவேண்டும்.

இப்படி நம் சமுதாயமும் பிற சமுதாயங்களும் ஒழுக் கம், புத்தி, ஞானம், தியாகத்தொண்டு இவற்றில் முன னேற்றம் அடைவதற்கு எண்ணில பல தொண்டர்கள் தேவை. இத் தொண்டினை மேற்கொள்வோர்கட்கு வேண் டிய முக்கிய தகுதிகளுள் முதன்மையானது, இவர்களும் அந்நலங்களைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவாவது பெற்றிருக்க வேண்டுவது. தம்மை ஆன்மீகத்துறையில் சிறப்புள்ளவர் களாக ஆக்கிக் கொள்வதோடு தம் குடும்பத்தாரையும் உற வினரையும் ஊராரையும் அந்நெறியில் விருப்பங் கொள்பவ ராக்கவும் விரும்பி இயன்ற அளவு தியாகத் தொண்டாற்ற வேண்டும். பின்பு இதே மனப்பான்மையும் விரிந்த நோக்க மும் உடைய பிற மதத் தொண்டரோடும் கலந்து பொது நலத் தொண்டு தெய்வ நம்பிக்கை உணர்வுடன் ஆற்ற வேண்டும். ஆலயங்களும், மடங்களும், நன்றாகப் பயிற்சி பெற்ற சமய போதகர்களைக் கொண்டு ஒழுங்கான முறை யில் சமயப் பிரசாரம் நாடெங்கும் செய்யவேண்டும்.

சைவர்கள் தம் தகுதிக்கேற்ற சிவ தீக்ஷையைத் தகுதி வாய்ந்த ஆசாரியர் மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டு அவர் உபதேசித்தபடி மனம் வாக்குக் காயங்களைச் சிவநெறியில் செலுத்தித் தூய்மை பெறவேண்டும். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் "தின நியமம்" என்னும் பழைய கட்டுரை ஒன்றைப் படித்தேன். அவர்களுடைய நியம முழுவதையும் பின்பற்றுதல் பெரும்பாலோர்க்கு இயலாது போகலாம். எனினும், அதை ஒரு குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயன்ற அளவு அதனைப் பின்பற்றி, அதில் முன்னேற்றம் தரும்படி திருவருளை வேண்டி முயன்றுவருதல் கடன்.

ஆலய வழிபாட்டையும், செவ்விய முறையில் செய்து கொண்டு அடியார் கூட்டத்திற் கலந்துகொள்ளல், தல யாத்திரை செய்தல்போன்ற பதிபுண்ணியச் செயல்களை வளர்த்து வரவேண்டும்.

சிவபக்தி யிருக்குமிடத்துச் சீவ கருணையும் இருக்க வேண்டுமாதலால் இப்பசு புண்ணியச்செயலைத் தனித்தும் சங்கத்திற் சேர்ந்தும் செய்யத் திட்டங்கள் வகுத்துக் கொண்டு நம்மால் இயன்ற அறங்களை அன்புடனும் அடக்கத்துடனும் செய்துவருதல் அவசியம்.

வார வழிபாட்டுச் சங்கங்கள் எல்லா ஊர்களின் முக்கியப் பகுதிகளிலெல்லாம், ஆலயங்களிலோ சமய சபைகளிலோ முறை பிறழாது நிகழ்ந்துவருவதற்கு வேண்டிய உதவிகளெல்லாம் செய்துவருதல் பெரும் புண்ணியமாம். கூட்டுப் பிரார்த்தனையினல் பெரும் பயன் விளையும் என்பதைப் பல இடங்களிலும் உணர்த்திவருதல்வேண்டும். தமது வருவாயுள் ஒரு சிறு பகுதியைப் புண்ணிய காரியங்களுக்கென ஒதுக்கிவைத்து, நன் முறையில் அதனை அளித்துவர வேண்டும். இதனேடு நாள்தோறும் வீட்டில் உலையில் அரிசி போடுமுன் வீட்டரசியார் ஒருபிடி அரிசியை "இது அடியவர்க்கும் ஏழைகட்கும் உதவுவதாக" என்னும் ஓர் எண்ணத்துடன் ஒரு கலயத்தில் இட்டுவரவேண்டும். இதனேடு ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வாரத்திற்கொருமுறை சமயக் காணிக்கையாகச் சிறு தொகையை அன்புடன் உண்டியில் இட்டுவரும் வ்ழக்கமும் ஏற்படவேண்டும். இப்படிச்சேரும் அரிசியையும் சமயக் காணிக்கையையும் சமய சங்கம் ஒன்றிடத்து ஒப்படைத்துச் சமய குரவர்,

திருநட்சத்திர நாட்கள், பிற நாயன்மார்கள் நாட்கள் போன்ற நல்ல நாட்களில் ஏழைகட்கும் அடியவர்கட்கும் நன்முறையில் பயன்படுத்த வழி செய்யவேண்டும். சிற்றூர்களில் சமயப் பிரசாரத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம்.

சமய நூல்களை முறைப்படிப் பாடங்கேட்க வசதியுள்ளவர்கள் அங்ஙனம் செய்யவேண்டும். இவ் வகுப்புக்களை நடத்தவல்ல புலவர்களையும் தமிழ்வல்ல பிற புலவர்களையும் பலவகையிலும் ஆதரித்து வரவேண்டும்.

நமது தாய்மொழியிலுள்ள சிறந்த சமய நூல்களையும் இலக்கியங்களையும் பாரதநாட்டுப் பிறமொழிகளிலும் அடுத்துள்ள நாட்டு மொழிகளிலும், உலக மொழியாம் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து நூல் வடிவிலும் பத்திரிகைகளில் வரும் கட்டுரை வடிவிலும் அடிக்கடி வெளியிட்டு வரச் சமய சங்கங்கள் முற்படவேண்டும். சைவ சமய சங்கங்கள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருத்தல் விரும்பத்தக்கதே. இவைகள் தலைமைச் சபை ஒன்றோடு இணைந்து நின்று அதற்கும் ஆக்கம் அளித்தல் அவசியம். ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கும் நாடுகளில் பலர் ஒன்றுகூடி ஆராய்ந்து ஏற்றமுறையில் அறிவிக்கும் கருத்துக்குத்தான் அரசாங்கம் அதிக மதிப்பளிக்கும் என்பது தேற்றம். இம் முறையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் போதிய வலிவு பெறுதிருப்பது வருந்தத் தக்கதே. பெருந் தொண்டுகள் பல புரிந்துள்ளதும், தமிழ் நாட்டின் தலைமைச் சைவ சபையாயிருப்பதுமாகிய இச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்திற்கு ஆயிரம் பேர்தானும் அங்கத்தினர்களாகச் சேரவில்லையே என்று எண்ணும்போது நெஞ்சம் புண்ணுகின்றது. இந்தக் குறையை இறைவன் எப்போது நீக்குவானோ அறியேன்!

சைவ சமயப் பிரசாரத்தைப் பல அடுக்குகளிலும் செய்தல் அவசியம். சிறப்பு வகையில் ஏழைமக்களின் நலங் கருதி நாமே வலியச் சென்று அவர்கட்கு விளங்கும் வகையில் அவர்களும் நன்னெறி மேற்கொள்ள அவாக்கொள்ளச்செய்யும் முறையில் இசைத்தட்டு முதலிய அவசியமான உதவிகளைக்கொண்டு சென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும். எல்லோரும் சேர்ந்து பாடிய பின்பு அவர்கட்குப் பிரசாத விநியோகம்செய்வதும் நல்லது. துண்டுப் பிரசுரங்களை இலவசமாக அளிப்பதும் அடக்கவிலைச் சிறு

நூல்களை வெளியிடுவதும் இன்னோன்ன நற்றொண்டுகளைப் பெரிய அளவில் புரிவதும் நம் சைவ சபைகளின் கடமையாகும். சமயப் பாதுகாப்புக்கும் வளர்ச்சிக்குமாக உங்கள் நாட்டில் கையாளப்பெறும் நன் முறைகளை இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கும் அன்பர்கள் தெரிந்துகொண்டு அவைகளைத் தங்களூர்களில் கையாளவும் எண்ணலாம்.

இன்னோன்ன பிற பல தொண்டுகளையும் சைவ நன் மக்கள் மேன்மேல் வளர்த்துவந்து, மேல்நிலை அடைய அம்மையப்பர் அருள் புரிவாராக! இமயத்துச்சியில் தியான கோபுரத்தில் அனைத்துயிர்க்கும் அப்பராகிய தக்ஷிணாமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார். குமரி முனையில் நீலத் திரைக்கடல் ஓரத்திலே நின்று நம்மன்னை தவக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றாள். இவர்கள் குழந்தைகளாகிய நம் எல்லோருக்கும் தவமும் தியானமும் நம் வாழ்க்கையைப் புனிதப்படுத்தும் குறிக்கோள்களாய் மன்னுவனவாக! இந்த அருந்தவ நாயகியே காஞ்சி அறம்வளர் செல்வியுமாக எழுந்தருளி யிருப்பதை நம் பெண்ணினம் சிறப்புவகையில் "அண்ணவர் தமை அர்ச்சனைபுரிய ஆதரித்தாள், பெண்ணில் நல்லவளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து" என்ற உண்மையைத் தன் உள்ளத்திற் பதித்துப் பெரியோர் மதிப்பிற்குரிய புனித வாழ்க்கையை நடத்தி உயர்வதாக.

"போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி மால்நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண் டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்!"

"வான்முகில் வழாது பெய்க! மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க! குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க! நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்

---

# சைவ மங்கையர் மாநாட்டு வரவேற்புரை*

(திருமதி மகேஸ்வரி ஸ்ரீகாந்தா)

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

அறிவும் ஆற்றலும் மிக்க தலைவியவர்களே, அறிவிற் சிறந்த பெருமக்களே, சகோதர சகோதரிகளே, உங்களனைவருக்கும் எனது அன்புகனிந்த வணக்கம்.

ஈழத்திலே பாடல்பெற்ற தலமாகிய திருக்கேதீச்சரத்தில் நடக்கும் இச்சிறந்த விழாவிற்குச் சமுகமளித்திருக்கும் அனைவரையும் வரவேற்கும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்திருப்பதுபற்றி மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். இச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்களித்த வரவேற்புச் சபைக் குழுவினருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்விழாவை இம்முறை ஈழத்திற் பாடல்பெற்ற ஸ்தலமாகிய திருக்கேதீச்சரத்தில் நடத்துவதற்குச் சம்மதமளித்த சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தாருக்கு நாம் என்றும் கடமைப்பாடுடையோம். திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் இவ் வேளையில் பாரத நாட்டு அறிஞர்கள் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தவும் தலைமைதாங்கிப் பேருரைகள் ஆற்றவும் சமுகமளித்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் உரைகள் யாவும் சைவ சமயத்தின் சிறப்புப் பற்றியே யாதலால் இவ்விழா இந்த ஸ்தலத்தில் நடப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

இச்சிறந்த வைபவம் இவ்விடத்தில் நடப்பதற்குக் காரண கர்த்தாவாக விருக்கும் முன்னாள் அமைச்சரும், சிவில் சேர்விஸ் சேவையில் உயர்ந்த பதவிகளை வகித்தவருமாகிய சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள், சமயப் பணியிலீடுபட்டு ஆற்றுந் தொண்டு போற்றத்தக்கது.

---

* திருக்கேதீச்சரத்தில் (31-12-1960) நடைபெற்ற சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ 55-ஆம் ஆண்டுவிழா, சைவ மங்கையர் மாநாட்டில் திருமதி மகேஸ்வரி ஸ்ரீ காந்தா அவர்கள் நிகழ்த்தியது.

திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபைக்குத் தலைவராய் விளங்குமிவர் இவ்விழா இவ்விடத்தில் நடப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளையும் வசதிகளையும் எமக்களித்திருக்கிறார்.

இந்த நேரத்தில் சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் அளப்பரிய சேவைசெய்த இரு பெரியார்களைப்பற்றி நினைவு கூராமலிருக்க முடியாது. அவர்கள் செந்தமிழ்ச் செல்வராகிய ஆறுமுக நாவலரும், சிறந்த அரசியல் ஞானியும் வள்ளலுமாகிய சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனுமாவர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரின் புகழ் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் பரவியிருப்பது யாவருமறிந்ததே. வள்ளலென யாவராலும் போற்றப்படும் சேர் பொன். இராமநாதன், சைவப் பெண்பிள்ளைகள் சைவச் சூழ்நிலையிற் கல்வி பயிலவேண்டுமென்பதை உணர்ந்து பெண்களுக்கெனச் சைவக் கல்லூரி ஒன்றைத் தமது சொந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நிறுவியிருக்கிறார்கள். ஈழத்தில் பெண் பிள்ளைகளுக்கென நிறுவப்பட்ட முதற் சைவக் கல்லூரி இராமநாதன் கல்லூரியே. சமயத்தையும் மொழியையும் பேணி வளர்க்கும் பொறுப்புப் பெண்களுடையதாகும். குழந்தைகளை வளர்க்கும் பொறுப்புத் தாய்மார்களுக்கே. தாய்மார்களிடம் சமயப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் இல்லாவிட்டாற் பிள்ளைகளிடம் அப்பற்றைக் காண்பதரிது. "இளமையிற் கல்" என்ற ஆன்றோர் வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் பிள்ளைகளைக் குழந்தைப் பிராயத்திலேயே சன்மார்க்க வழியில் நடக்கப் பழக்கல்வேண்டும். சைவப் பெண்கள் இதை உணர்ந்து தங்கள் கடமையிற் றவறாது பணியாற்றல் வேண்டும். முற்காலத்திற் சைவ நெறியினின்று வழுவாது சமயத்தைப் பேணி வளர்த்த பெருமையையுடைய மங்கையர்க்கரசியார், திலகவதியார் போன்றவர்களின் வாழ்க்கை எமக்கோர் எடுத்துக் காட்டாகும். இக்காலத்திலும் யாழ்ப்பாணத்தில், சுன்னாகம் செல்லாச்சியம்மையார், நல்லூரைச் சேர்ந்த சடையம்மையார் ஆகியவர்கள் சிறந்த ஆத்ம ஞானிகளாக விளங்கியிருக்கிறார்கள். ஆழ்ந்த தெய்வ பக்தியுடைய செல்லாச்சியம்மையாரைத் தரிசிப்பதற்குப் பலர் செல்வது வழக்கம். 'சுன்னாகத்தம்மா' என்றால் செல்லாச்சி யம்மையாரையே

குறிக்கும். சடையம்மையாரவர்கள், சிவனடியார்களாகிய யாத்திரீகர்களின் வசதிக்காகக் கதிர்காம க்ஷேத்திரத்திலும், திருச்செந்தூரிலும், நல்லூரிலும், கீரிமலையிலும் மடங்கள் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்.

இவ்விழாவிற் சமுகமளித்திருக்கும் எல்லோரையும் வரவேற்புச் சபையினர் சார்பில் அகமகிழ்ந்து நல்வரவுகூறி வரவேற்கின்றேன். குறிப்பாகப் பாரதநாட்டிலிருந்து வந்த பெரியார்கள், சகோதர சகோதரிகளனைவருக்கும், இன்றைய மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பிக்கும் அன்பும் அறிவும் மிக்க திருமதி ஆதிலக்ஷ்மி அம்மையாருக்கும், பேச்சாளர்களாக வந்திருக்கும் சகோதரிகளுக்கும் 'அன்போடு வருக, வருக! தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக' என்று கூறி வரவேற்கின்றேன்.

உங்களனைவரையும் சந்திக்கும் பேற்றைப் பெற்றமைக்கு மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். எல்லாம்வல்ல இறைவன் சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கத் தொண்டுசெய்யு மனைவருக்கும் அருள் புரிவாராக. வணக்கம்.

---

# சைவ மங்கையர் மாநாட்டுத் திறப்புரை*

(பண்டித பாலாம்பிகை தனபாலசிங்கம்)

அவைத் தலைவரவர்களுக்கும் இங்குக் கூடியிருக்கும் பெரியோர்களுக்கும் எனதன்பார்ந்த வணக்கம்.

"அறையு மாடரங் கும்ஆடப் பிள்ளைகள்
தறையிற் கீறிடிற் றச்சரும் காய்வரோ
இறையு ஞானமி லாதவென் புன்கவி
முறையி னூலுணர்ந் தாரு முனிவரோ."

அறியாத சிறுகுழந்தைகள் நிலத்திலே சிறுவீடுகளையும் நடனசாலைகளையும் கட்டி விளையாடினால், அதைப்பார்த்துச் சிற்ப நூல்களை நன்குணர்ந்த ஆசாரிமார்கள் கோபிப்பார்

---

*திருக்கேதீச்சரத்தில் (31-12-60) நடைபெற்ற சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ 55-ம் ஆண்டு விழா, சைவ மங்கையர் மாநாட்டில் பண்டிதை பாலாம்பிகை தனபாலசிங்கம் அவர்கள் நிகழ்த்தியது.

களோ? கோபிக்கமாட்டார்கள். அதுபோலவே சிறிதுமறி வில்லாத எம்மாலியற்றப்பட்ட கவிகளில் குறையிருந்தா லும் அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்கள் கோபம்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது கம்பர் வாக்கு. முற்றுமுணர்ந்த முதுக்குறைவாளர் பலர் குழுமியிருக்கும் இப் பேரவைக் கண் எம்மனோர் சிலவுரைகள் கூறப்புகுவது மிகையா மெனினும், தம் பெருந்தன்மையால் எம்மை மன்னித்து விடுவார்களென நம்புகிறேன். பசுபதியாகிய இறைவன் உயிர்கள்மாட்டுக் கொண்ட பெருங்கருணைப் பிரவாகத் தினல் அவைகள் உண்மைப் பொருளை அறிந்துய்யும் பொருட்டுப் பல உபகரணங்களை உவந்தளித்திருக்கிருர். ஆறறிவுடைய மானிடப்பிறவியு மதனுளொன்ருகும். இது நன்மையையுந் தீமையையும் பகுத்துணரவல்லது. இப் பிறவியினுற்ருன் நாம் அடையக்கூடிய பெரும்பேற்றை யடையவேண்டும். எவ்வாறடைவது, 'வல்லான் வகுத் ததே வாய்க்கால்'. எல்லாம் வல்ல முழுமுதலிறைவனுல் வகுக்கப்பட்ட வேதாகமங்களைக் கற்று அதன் வழி யொழுகல் வேண்டும். இவ்வாறு கற்க இயலாதவர்கள் அவைகளின் வழிநூல்களையாவது கற்றறிதல் வேண்டும். தமிழராய்ப் பிறந்து அதிலும் சைவ சமயத்தைத் தழுவி நிற்பவர்களோவ்வொருவரும் சித்தாந்த நூல்களைக் கற்க வேண்டும். வேதாகமங்களை இறைவன் திருவாய்மலர்ந் ததுமன்றி, காலத்திற்குக் காலம் அவதார புருஷர்களைத் தோற்றுவித்து, அவர்கள் வாயிலாகப் பல சித்தாந்த நூல்களையும் எமக்கருளியுள்ளார்.

இச் சைவ சித்தாந்தமானது எல்லாச் சமயப் பொருள் களையும் தன்னகத்தே யடக்கி ஒருவிதமான பிணக்குமின்றி உண்மைப் பொருளைக் கூறிநிற்பது.

" ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணருநூல்கள்
ஒன்றேடொன் ருெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருணூல் யாதிங் கென்னி
லிதுவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நிற்பதுயா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ
லாதலினு லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்."

சமயங்களும், அந்தச் சமய சாஸ்திரங்களும், அந்தச் சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்படும் பொருளும் ஒன்றோடொன்று ஒற்றுமையின்றிப் பலதிறத்தனவாக விருக்கும். இவைகளுள் மேலான சமயம் யாது, சாத்திரம் யாது என்று ஆராயுமிடத்து, இது நல்லது, அது தீயது என்கின்ற பிணக்கு ஒன்றும் இல்லாமல், நீதி முறையினால் எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னகத்தேயடக்கி நிற்கும் சமயம் சைவசித்தாந்தமே யாகும்.

இது பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளின் இலக்கணங்களைக் கூறுவது. பதி - முதல்வன்; சிவபெருமான். அவருடைய இலக்கணங்களை எடுத்துக் கூறுதல் மிகையாகும். பசு - ஆன்மா. இது அநாதியாகவே மல சம்பந்தமுடையது. பாசம் - மலம். இது ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகைப்படும். ஆன்மாக்கள் ஆணவ மலத்தினாற் கட்டுண்டு தம்வயமிழந்து அகங்காரம், பொறாமை முதலிய துர்க்குணங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பல இழி தொழிலைச் செய்யும்.

இத் தீயகுணங்களும், செயல்களும் பாமரரிடையேயன்றிப் பல பெரியோர்களிடத்தும் காணப்பட்டது; காணப்படுகின்றது. முன்பு சகலாகம பண்டிதரென்னும் பேராசிரியர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வேதசிவாகமங்களைக் கற்றுணர்ந்த மேதாவி. இவரிடம் கல்விபயிலும் மாணவரோ அநேகர். இவ்வாறு இவர் சற்குரு நிலையையடைந்து பெருமையோடு வாழுங்கால், சைவ சித்தாந்த வாரிதியாகிய மெய்கண்ட தேவரின் புகழ் இவருடைய செவிக்கெட்டியது. இவருடைய மாணாக்கரு மிதை யறிந்தனர். அவர்களுக்குத் தேவரைக் காணவேண்டுமென்ற அவா உண்டாயிற்று. தமதாசிரியரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திருவெண்ணெய் நல்லூரை யடைந்தார்கள். ஆசிரியர் சிறிது காலம் பார்த்தார். மாணாக்கர் திரும்பிவந்தபாடில்லை. அவருக்குக் கோபம் மேலிட்டது. எவ்வாறாயினும் நான் அங்குச்சென்று அவரை அடக்குதல் வேண்டும் என்று சென்றார். அங்குக் கண்ட காட்சி கண்கொள்ளாததாக விருந்தது.

தேவர், தாய் தந்தையர் நெடுங்காலந் தவமிருந்து அரிதிற் பெற்ற தவப்புதல்வர், சிவஞானச் செல்வரென்

பதையும், ஐந்தாவது வயதிலே பேரறிவு முற்றப்பெற்றவ ரென்பதையும், பரஞ்சோதிமாமுனிவரிடம் சிவதீக்கை பெற்றவரென்பதையும பண்டிதர் அறிந்தாரில்லை. அவர் இப்போது கண்டது யாதெனில், தாரகை நடுவண் தண்மதி போல ஆயிரக்கணக்கான சிடர்கள் மத்தியில் பதி பசு பாச விலக்கணங்களை விளக்கிக் காட்டிக்கொண்டிருத்தலையே. அதனாலே பண்டிதர்க்குப் பொருமை பிடர்பிடித்துந்தியது. அகங்காரம் வாளாவிருக்க விடவில்லை. யானோ பிராம ணன். இவரோ வேளாளன். என்னிலும் பார்க்க இவர் வருணத்திலும், வயதிலும் குறைந்தவர். எவ்வாற்ருனும் இவரை அவமானப்படுத்துதல் வேண்டுமென்று நினைந்து மதிப்பில்லாமல் அவர் முன்னிலையிற் சென்று தேவரை நோக்கி, ஆணவமல சொரூபத்தைத் தரிசித்தல் எப்படி என்று வினவினர். பிள்ளையாருக்கு விஷயம் விளங்கி விட்டது. தனி இரக்கம்கொண்டார். "இறைவனே! எவ் வளவோ நூல்களைக் கற்று அதிதீவிர பக்குவத்தை யடைந்த இப் பெரியாரிடத்தும் ஆணவமல சேட்டை சிறிதிருக் கின்றதே" என நினைந்து, பண்டிதரை முடிமுதலடிவரை நோக்கினர். அவருக்கு நயன திட்சை ஆகிவிட்டது. மெய்ஞ் ஞானம் உண்டாகியது. தான் தேவரை, ஆணவமலசொரூ பத்தைக் காண்பது எப்படி என்ற கேள்வியே ஆணவ முனைப்பினல் எழுந்ததென்பதை நன்கறிந்தார். செய்த தவற்றை யுணர்ந்து மிகவும் வருந்தினர். தேவர் முன்னிலை யில் மரம்போல விழுந்து, "என்னை வாழ்விக்க வந்த குருவே, நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருள வேண் டும்" என இரந்தார். தேவர் அவர்மே லிரக்கமுற்று அவரைத் தம்முடைய சிடருக எற்று மெய்ப்பொருளை உப தேசித்துச் சிவஞான சித்தியாரென்னும் அரிய நூலை இயற்றி உலகிற் கீயவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார்.

பேரறிவு கைவரப்பெற்ற பண்டிதரையே ஆணவம் எவ்வாறு ஆட்டிவைத்தது என்பதை அறியுங்கள். இத் தகைய வலிமைபொருந்திய மலம் எங்களைச் சும்மாவிடப் போவதில்லை. ஆதலால் எம்முடைய நிலைக்கேற்றவாறு நல்வினையைச் செய்து அம் மலபந்தத்தினின்றும் விடுதலை யடைய முயற்சி செய்தல்வேண்டும்.

இல்லறம் மேற்கொள்பவனுக்கு நல்லொழுக்கமும், நற்சிந்தனையும், நல்ல சூழ்நிலையும் அத்தியாவசியம்.

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்"

என்றார் திருவள்ளுவர்.

ஒழுக்கத்தை உயிருக்குச் சமமாகப் பாவிக்கின்றார் வள்ளுவர். எவ்வகை யுயர்ந்த பதவியி லிருந்தாலும், எத்துணைப் பெருஞ்செல்வனாயிருந்தாலும் அவன் ஒழுக்கந் தவறியவனாயின் அவன் கீழாக மதிக்கப்படுவான். அவனுடைய செல்வாக்கும் செல்வமும் பிழையான வழியில் உபயோகிக்கப்படும். அதனால் உலகிற்குக் கேடேயன்றி நன்மை கிடையாது. பஞ்சமாபாதகங்களை விலக்கல்வேண்டும். நீதிநூல்களிற் கூறப்படும் முறைகளை யநுசரித்தல் வேண்டும். தநுகரண புவன போகங்களை எமக்களித்த இறைவனை வாயார வாழ்த்தல்வேண்டும்.

"நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதீ யென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே யலறா நில்லே"

என்றார் அப்பர்சுவாமிகள்.

இதுவே நாங்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய நான்கு பாதங்களின் முதற்படி. இதனையே சரியாமார்க்கம் என்று சொல்லுவார்கள். இயன்றவரையில் நாம் ஆலயங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். அவைகளைக் கூட்டுதல், மெழுகுதல் ஆகிய சிவத்தொண்டுகளைச் செய்தல்வேண்டும். பூமாலைகள் கட்டிக் கொடுத்தல் வேண்டும். சிவபெருமானுடைய புகழைப் பாடவேண்டும்.

இச் சிவபுண்ணியங்களினாலேயே எம்மைத் தூய்மைப் படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். பெரும்பாலும் சைவ சமயக்

கிரியைகள் வீண்பொழுது போக்காவண்ணம் அமைந்து கிடக்கின்றன. காலையில் காலைக்கடன், மாலையில் மாலைக் கடன்; இவைகள் செய்யநேர்ந்தால், எஞ்சிய இடைவேளை தொழில் பார்ப்பதற்குச் சரியாக அமைகின்றது. வீண் வார்த்தைகள் பேசவோ அவசியமில்லாத கருமங்களி லீடு படவோ நேரமிருக்காது. வாழ்க்கை ஒழுங்கானமுறையிற் சென்றுகொண்டிருக்கும். ஆன்மசுத்தியுண்டாகும். நிற்க.

நாங்கள் செய்யும் நல்வினை தீவினையின் பயனாகவே எங்களுடைய ஆகாமியம், பிராரப்தம், சஞ்சிதம் என்னும் மூவகைக் கன்மங்கள் ஏற்படுகின்றன. சைவ சித்தாந்தம் கண்ட உண்மைகளில் இதுவுமொன்றாகும். எம்மைப் பற்றித் தொடர்வன புண்ணியம், பாவம் என்னும் இரண்டுமேயாம். "பற்றித் தொடரு மிருவினை புண்ணிய பாவமுமே" என்றார் பட்டினத்தடிகளும். இந்த வினையின் பயனையே நாமனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். "பேறிழ வின்பமோடு பிணிமூப்புச் சாக்காடென்னு மாறுமுன் கருவிப்பட்டது" என்றார் மேலோர். இவ்வடிக ளெங்களுக்கு எவ்வளவு ஆறுதலைத் தருகின்றது என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்க்கே விளங்கும். எமக்கு ஒரு தீங்கு சேர்ந்தவிடத்து அதற்கு ஏதுவாயிருந்தவரையே வைகிறோம். உணர்ச்சிப்பெருக்கினால் அவர்களுக்குப் பல தீங்குகளைச் செய்யவேண்டுமென்கிறோம். ஆனால், இப்பாட்டு நினைவிற்கு வந்தால் மனத்திற்கு அமைதி ஏற்படுகின்றது. முன்னாளிலே நாம் ஏதோ பாவஞ்செய்துவிட்டோம். அதனாலேயே எமக்கு இப்படி வந்துவிட்டது என நம்மை நாமே நொந்துகொள்ளும் நிலை வந்துவிடுகிறது.

சைவ சித்தாந்தம் பிராரப்தத்தைப்பற்றி உணர்த்திராவிட்டால் மனிதன் அமைதியுடன் வாழவியலாது. மனம்போன போக்கிற்கெல்லாம் தீவினைபுரிந்து கன்மங்களைப் பெருக்கி அல்லல்பட்டுழலவேண்டிவரும்.

நாமும் பெண்களென்றமுறையில் ஒளவைப்பிராட்டியாரைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறுமலிருக்க முடியவில்லை. அம்மையார் ஐந்து வயதுச் சிறுவர்களை இலேசிற் கற்றுத் தெளியும்வண்ணம் வாழ்க்கைமுறையை வகுத்துவிட்டார். பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களை

முதலாகக்கொண்ட மூதுரைகளை நோக்குவோம். எடுத்த வுடனேயே 'அறம் செய விரும்பு' என்கிறார். முதன்முத லாகக் குழந்தைக்கு அதன் பிஞ்சு உள்ளத்திற் பதியும்படி தருமத்தைத்தான் உபதேசிக்கின்றார். அதனால் அதர்மம், அநியாயம் செய்யலாகாது என்பதனை வலியுறுத்தித் தரு மம் தலைகாக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறார். பின் 'ஆறுவது சினம்' என்கிறார். சினமே சகல நன்மைகளை யும் கெடுப்பது; பழி பாவங்களை உண்டாக்குவது. 'சின மென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' என்றார் திருவள்ளு வரும். இது எத்தனையோ தவங்களையும், நாடு நகரங் களையும், பெண்டிர் பிள்ளைகளையும் சில நிமிட நேரங்களில் அழிக்க வல்லது. இதன் கொடுமையையறிந்து சினம் ஆற வேண்டும் என்றார். 'இயல்வது கரவேல்'—உங்களால் இயன்ற உதவியை மற்றவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். மறைக்க வேண்டாம் என்றும், 'ஈவது விலக்கேல்'—ஒருவர் கொடுப்பதை நீவிர் தடுக்கக்கூடாது, கொடுப்பாரை அரு கிருந்து தடுத்தல் நரகத்திற்குப் போவதற் கேதுவாய பெரும்பாவமாதலின் அதையும் விலக்கவேண்டும். 'உடை யது விளம்பேல்'—மனிதன் சுயமரியாதையோடு வாழ வேண்டுமென்றும், அவசியமின்றித் தன்னுடைய பெல வீனங்களைக் கூறுதல் முறையல்லவென்றும், 'ஊக்கமது கைவிடேல்'—சோம்பலுள்ளவிடத்து லட்சுமி வாசஞ் செய்யாளென்றும் ஊக்கமின்றி எவ்வகைக் கருமமும் ஈடேறாது என்று முணர்த்தினர். 'எண் எழுத் திகழேல்'— கணிதம் தர்க்கம் என்னும் இரண்டினையும் இலக்கிய சாஸ் திரத்தையும் அவமதிக்காதே, நன்றாகப் படி என்கின்றார். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்தரவல்ல கல்வியறிவு எப்பொழுதும் வேண்டும் என்றார். 'ஏற்பது இகழ்ச்சி'— ஒருவனிடத்துக் கை தாழ்த்தி வாங்குதல் எப்படியாயினும் இழிந்தசெயலாகும். 'நல்லாறெனினும் கொளல்தீது மேலு லகம், இல்லெனினும் ஈதலே நன்று' என்றார் வள்ளுவரும். நன்மை உண்டாகுவதாயிருந்தபோதிலும், ஒருவரிடத்து ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் கூடாதாம். சுவர்க்க லோகந்தான் கிட்டாவிட்டாலும் ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தல் சாலச்சிறந்ததேயாகும். 'ஐயமிட்டுண்'—இரப் பவர்களுக்குப் பிச்சை கொடுத்துச் சாப்பிடுவதை அருண

கிரிநாதரும் 'நோய்பிற் பிளவளவேனும் பகிர்மின்கள்' என்ருர். 'ஒப்புரவொழுகு'—நடக்கும் முறையை நன்ருக உணர்ந்து அதன்படி நட. 'ஓதுவதொழியேல்'—எந்தக் காலத்திலும் படிப்பதைக் கைவிட்டுவிடாதே. "கல்வி தொட்டாற் ருேழுன் விட்டால் மாற்ருன்" என்பாராகலின் சொற்ப நேரமாவது ஒவ்வொரு நாளும் கற்க வேண்டுமென்கின்ருர். ஓதுதல், தேவார பாராயணம் முதலியவற்றையுமிங்குக் குறிப்பிட்டார். 'ஔவியம் பேசேல்'—பொருமை காரணமாக எழும் வீண் பேச்சுக்களைப் பேசாதே என்று முடிக்கிருர். அறவுரைகளோ, புத்திமதிகளோ, கடமைகளோ எல்லாம் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. இதனுல் தமிழருக்கிருந்த போதனைசக்தியின் திறமை இனிது விளங்குகின்றது.

பெரியோர்களே! அநேக பல பெரியார்கள் சொன்மாரி பொழியக் காத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுடைய பொழுதை வீணுகக் கழிக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆதலால் எனது சிற்றுரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். சைவமங்கையர் மாநாட்டைத் தொடங்கி வைக்கிறேன். வாழ்க சைவ சித்தாந்தம்.

---

# சைவ மங்கையர் மாநாட்டுத் தலைமையுரை*

[திருமதி க. ர. ஆதிலட்சுமி அம்மையார்]

"அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே."

சிவநேயச் செல்வர்களே, செல்வியர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் என் பணிவான வணக்கம்.

ஈழமும் தேவாரமும்: பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த காழிவேந்தர் திருஞான சம்பந்தராலும், தேசமுய்யத் திருத்

---

*திருக்கேதீச்சரத்தில் (31-12-60) நடைபெற்ற சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ 55ஆம் ஆண்டு விழா, சைவ மங்கையர் மாநாட்டில் திருமதி க. ர. ஆதிலட்சுமி அம்மையார் அவர்கள் நிகழ்த்தியது.

தொண்டத்தொகையருளிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் பாடப்பெற்ற சிறப்புடைய இத் திருக்கேதீச்சரம் ஈழத்தைத் தமிழ்நாட்டுடன் இணைத்துப் பிணைத்துவிட்டது. இத் தலத்தில் நடைபெறும் கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சியுடன் சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தை இங்கழைத்து அதன் 55ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவினையும் நடைபெறச் செய்தது மிகவும் பொருத்தமானதே.

ஈழமும் சமாஜமும் : ஈழநாட்டிற்கும் சமாஜத்திற்கும் வெகுகாலமாக நெருங்கிய தொடர்புண்டு. சமாஜத்தில் முதலாவது ஆண்டுவிழாத் தலைவர் ஈழநாட்டுத் தவத் தோன்றலாகிய சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள். பின்னிட்டுச் சில ஆண்டுகள் சுவாமி விபுலானந்தர் முதலான ஈழத்துப் பெரியார்கள் தலைமையில் நடைபெற்றுள்ளன. பொன்விழா, பெரியார் திரு. சு. நடேச பிள்ளையவர்கள் தலைமையிலே 1955ஆம் ஆண்டு தில்லையில் நடைபெற்றது. ஆண்டுதோறும் கூடும் சைவசித்தாந்த மாநாடுகளில், ஈழத்துப் பெருமக்கள் பலரும் சிலருமாகத் தவறுமல் வந்து கலந்துகொள்வதோடு, ஆயுள் அங்கத்தினராகப் பலரும், ஆண்டுச் சந்தாதாரராகப் பலருமாக, சமாஜ வெளியீடுகளை, ஆயிரக்கணக்கில் வாங்கி ஆதரவளித்து வருவது, சமாஜத் தொடர்பை நன்கு விளக்குகின்றது.

சமாஜமும் குடும்பத் தொடர்பும் : சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் தொடர்பு எங்கள் குடும்பத்திற்குச் சுமார் 20 ஆண்டுகளாக வாய்த்துள்ளது. எனது கணவனார் சில ஆண்டுகள் செயலாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். எனது மூத்த மகள் காமாட்சி, மாதர் கூட்டத்தில் இருமுறை தலைமை வகித்தும் பலமுறை சைவர் மாநாட்டில் பேசியும் உள்ளார். இளைய மகள் டாக்டர் சேதுவும் சீர்காழி மாநாட்டு மாதர் கூட்டத்திற் பேசியுள்ளார். ஆண்டுக் கூட்டம் நடைபெறும் இடங்கள்தோறும் குடும்பத்துடன் சென்று கலந்துகொள்வதும் உண்டு. இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் சமாஜத்தார் தொடர்ந்து காட்டிவரும் அன்புதான். முன்பு ஒருமுறை மாதர் மாநாட்டுத் தலைமைப் பொறுப்பை எனக்களித்த சமாஜத்தார் இவ்வாண்டும் அவ்வாய்ப்பைத் தந்திருப்பது இறைவன் திருவருளும் சமா

ஐத்தாரின் அன்புமேயாகும். சமாஜத்து அன்பர்களுக்கும், வரவேற்புக் கழகத்தார்க்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சமாஜ வளர்ச்சி: சமாஜம் முதலிற் பல ஆண்டுகள் ஆடவர், பெண்டிர் இருபாலார்க்கும் பொதுவாக ஆண்டு விழாக்களை நடத்தி வந்தது. பின்னிட்டு மங்கையர்க்கென்றே தனி மாநாடு ஒன்றையும், அதன் பின்னர் இளைஞர் மாநாடு ஒன்றையும் இணைத்து மூன்று பிரிவுகளாக நடத்திவருகின்றது. சைவர் மாநாட்டிற் பொதுவாகச் சைவ சமயத்தின் தொன்மை, பெருமை, முப்பொருளுண்மை முதலியவற்றில் நன்கு பயின்று முதிர்ச்சியுற்ற பெரியார்கள், அவற்றையெல்லாம் எடுத்து விரிவாகவும் சிறப்பாகவும் பேசிவருகின்றனர். எனவே, மாதர் மாநாட்டில் மாதர்தம் வாழ்க்கையின் சமயத்துறையிற் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப்பற்றி மட்டும் யானறிந்தமட்டிற் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தங்கருமம்: உலகில் மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும், தத்தம் நிலைக்கேற்ற கடமைகள் உண்டு. ஒரு குடும்பத்திலேயே, தந்தைக்குரிய கடமை, தாய்க்குரிய கடமை, அவர்தம் மக்கட்குரிய கடமை என்று அவரவர்க்குரிய வெவ்வேறு திறப்பட்ட கடமைகளுண்டு. இக்கடமையை வடமொழியில் சுதர்மம் என்று கூறுவர். திருக்குறள் ஆசிரியர் "தங்கருமம்" என்கிறார். "தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்பவர்" என்பது அவர்தம் பொன்மொழி.

தாயின் கடமை: குடும்பத்தில் தந்தையை விடத் தாய்க்குத்தான் கடமைகள் அதிகம். அக் கடமைகளைச் சரிவர ஒழுங்காகச் செய்வதே அவருக்குத் தவமாகிறது. திருவள்ளுவர் வகுத்த வாழ்க்கை நூலாகிய திருக்குறளில் இல்லற இயலானது, இல் வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணைநலம், மக்கட்பேறு என்ற அதிகாரங்களுடன் தொடங்குகின்றது. அவற்றுள் பெண்களுக்கு இன்றியமையாப் பண்புகளான கற்பு, கொண்டான் வருவாய்க்கேற்பச் சிக்கனமாய் வாழ்க்கை நடத்துதல், பிறந்த, புகுந்த குடும்பங்களின் புகழ் காத்தல் ஆகியவற்றைப் பின்வருங் குறட்பாக்களால் வள்ளுவர் விளக்குகிறார்.

(1) "மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை."

(2) "தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்."

மக்களைப்பெற்று அவர்களைப் பண்புநலஞ் சான்றவர்களாகச் செய்வது தாயின் முதற் கடமையாகும். தத்தம் பொருட்செல்வங்களாகிய மக்களை எல்லாப் பண்புகளும் நிறையவனுக்கிக் கண்டு மகிழ்தல் தாய்க்கு இயல்பாயினும், அவனைச் சான்றோன் எனத் தக்கார் சொல்லக்கேட்டு உவத்தலே சாலச் சிறந்ததாகும். இதனை வள்ளுவனார்,

"ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்"

என்ற குறள் மூலம் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

சங்ககாலத் தாய்: சங்கநூலாகிய புறநானூற்றில் தமிழ்த் தாயொருத்தி "ஈன்று புறந்தருதல் என்றலைக் கடனே" என்றாள். புறந்தருதல் - காப்பாற்றுதல். உடலை வளர்த்துக் காப்பாற்றுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், ஒழுக்கத்தையும் உடன் வளர்த்துக் காப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

வாழ்விற் சமயம்: நம் நாட்டிற் சமயம் ஒழுக்கத்தினின்றும் இணைபிரியாத தொடர்புடையது. வாழ்க்கையே சமயம்—சமயமே வாழ்க்கை. அன்றாட வாழ்க்கையிலும், வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளிலும், மணிக்கோவையின் ஊடே செல்லும் நூலைப்போல உயிர் நாடியாக விளங்குவதும் இச் சமய உணர்ச்சியே யாகும். இத்தகைய சமயத்தோடு ஒன்றிய வாழ்க்கையிற் பெண்களுக்கும் பெரும்பங்குண்டு. சிவனடியார்களின் வரலாறான திருத்தொண்டர் புராணத்துள் 63 நாயன்மார்களின் சிறப்புக்களும் கூறப்பெற்றதென்றால், அவர்தம் உயரிய வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்களையெல்லாம் வெற்றியுற நிறைவேற்றப் பெருந்துணையாய் நின்ற மகளிரை நாம் மறத்தல்முடியாது. இதைச் சேக்கிழாரும் குறிக்க மறக்கவில்லை. இல்லாள் என்ற பெயருக்கேற்பவே எண்ணிறந்த பெரும்பாலான மகளிர், வெளி

வாழ்க்கையில் இடம்பெறுது வீட்டில் இருந்தவண்ணமே, அமைதியான முறையில் தொண்டாற்றுவதே இயல்பு. சைவ மகளிருள்ளும் இங்கொரு காரைக்காலம்மையார் அங்கொரு மங்கையர்க்கரசியார் தவிர ஏனைய மகளிரெல்லாம் தத்தம் கணவன்மாருக்குப் பின்னணியிலிருந்தவாறே சமயத்தைப் பேணியது போற்றற்குரியது. இந் நிலையினைச் சேக்கிழார் சிறுத்தொண்டநாயனரது மனைவியின் பெருமையைக் குறிக்கவந்தவிடத்து "இல்லறத்தின் வேரனையார்" எனக் கூறும் உவமை உன்னி உன்னித் தெளியற்பாலது. பரந்த மரந்தான் கட்புலனுக்குத் தோன்றுமேயன்றி, அதனைத் தாங்கும் அதே அளவினதாய வேர் மண்ணில் மறைந்துகிடக்கின்றது. அத்தகையோரிற் சிலரைக் காண்போம்.

கணவன் மனைவியர்க்குள்ளே மிகுந்த கருத்து வேறுபாடு இருந்தும் அது அண்டை அயலாருக்குத் தெரியாவண்ணம் திருநீலகண்டர் மனைவியார் வாழ்க்கை நடத்தினர் என்பதைச் சேக்கிழார் திருநீலகண்டர் புராணத்துள் "அயலறியாமை வாழ்ந்தார்" என்று குறிப்பிடுகின்றார். விருந்தோம்பலுக்கு இலக்காய் நின்ற இளையான் குடிமாறனர் மனைவியார் வறுமையின் உச்ச நிலையிலும் கொண்டவற்றைக் கொண்டு "கைம்மை வினையினல் வேறு வேறு கறியமுதாக்கி" நள்ளிருளில் வந்த விருந்தை ஓம்பியவர் என்று அம்மையாரது விருந்தோம்பலைப் பாராட்டுகின்றார். முதற்குலமாகிய அந்தணர் குலத்திற் பிறந்தும் கடைக்குலத்துதித்த வேளாளராம் அப்பர் பெருமானைத் தெய்வமென்றே கொண்டொழுகிய அப்பூதியடிகளின் மனைவியாரது விருந்தோம்பலைச் சேக்கிழார் கூறும் இலைபோட்டுப் பரிமாறும் விதத்தைக் கூட "ஈர்வாய் வலம் வைத்து" என்ற சொற்றொடர், மகளிர் சேக்கிழாரிடங் கற்றறியக்கூடிய அளவில் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறுகப் பின்னணியிலிருந்தே தொண்டாற்றும் பெண்கள் சிற்சில சமயங்களிற் சூழ்நிலை காரணமாக முன்னணிக்கு வரவேண்டிய அவசியமும் ஏற்படுகின்றது. அத்தகையோருள் இருவர் காரைக்காலம்மையார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆவர். இவ்விருவருள்ளும், காரைக்காலம்மையாரை விருந்தோம்பலின்கண் சேக்கிழார் அறிமுகப்படுத்து

கின்ற இடம் சமையலறையேயாகும். "கறியமுதங்குத வாதே திருவமுது கைகூட" என்ற அடியால் சோறு சமைத்துவிட்டுக் கறிகளுக்கான காய்களை நறுக்கும் தரு ணம் என்பது குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகின்றது. இப்படி யாக அறையிற் கிடந்த அவ்வம்மையார் அம்பலத்திற்கு வரக் காரணம் அவரது பிற்கால வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சில மாறுதல்களேயாகும். அத்துடன் அவரது வாழ்க்கை அடியோடு மாறி இல்வாழ்க்கைக்குரிய ஊனுடலையே வெறுத்தொதுக்கி, இறைவன்பால் வேண்டிப் பெற்ற பேய் வடிவத்துடன் திருவாலங்காடு முதலிய திருத்தலங்களுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டுச் சைவ சமயக் கருத்துக்கள் ததும்பி நிற்கும் "அற்புதத் திருவந்தாதி"யையும், "திருவா லங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்", "திருவிரட்டை மணிமாலை" முதலிய அரிய நூல்களையுஞ் செய்தருளினர். இத்தகைய மாற்றம் அவருக்கு அமையத் துணையாய் நின்றது அவரது பிறப்பும் வளர்ச்சியுமே யாகும். இதன் சிறப்பை, அம்மை யின் வாக்கினுலேயே அறியலாம். 'அற்புதத் திருவந்தாதி' யின் முதற் பாட்டு :

> "பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
> சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன்—நிறந்திகழும்
> மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
> எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்."

துன்பம் வந்தபோது மெய்யடியார்களும் சிறிது தளர் வதுண்டு. ஆனல் இத்தகைய துன்பங்கள் தாம் ஆன்மா வைப் பற்றிநிற்கும் மாசுகளை நீக்கிப் பொன்போல் விளங் கச் செய்யும் நெருப்புப்போன்றது என்பதைத் திருவள்ளு வர் "தவம்" என்ற அதிகாரத்தில் விளக்குகிறுர் :

> "சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
> சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு."

தாங்கொணுத் துயருற்றபோதும் மெய்யடியவர் தளர்ச்சி யடைவதில்லை என்ற அரிய கருத்தை அம்மையார் அவ்வற்புதத் திருவந்தாதியின் அடுத்த பாட்டிலேயே உணர்த்துகின்றுர் :

" இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரு நெறிபணியா ரேனும்—சுடருருவில்
என்பறாக் கோலத்த எரியாடும் எம்மானார்க்கு
அன்பறாது என்னெஞ் சவர்க்கு."

மெய்யுணர்வு பெற்றோர் சமயப் பூசல்களிலும் இறை வன் உறைவிடம் பற்றியும் உள்ள சர்ச்சைகளிலும் இறங்க மாட்டார்கள். இவ்வரிய அனுபவம் அம்மையார் பெற்றிருந்தாரென்பதை மற்றொரு செய்யுள் உணர்த்துகின்றது:

" வானத்தா னென்பாரும் என்கமற் றும்பர்கோன்
தானத்தா னென்பாருந் தாமென்க—ஞானத்தான்
முன்நஞ்சத் தாலிருண்ட மொய்யொளிசேர் கண்டத்தான்
என்னெஞ்சத் தான்என்பன் யான்."

என்று தன் அரிய கருத்தை அறுதியிட்டு உறுதியாய்க் கூறுகின்றார். உலகெங்கணும் இக்காலத்தே பிணக்கும் பூசலும் பகையும் மலிந்து இருள்மயமாகக் கிடப்பதற்குக் காரணமே அருளின்மைதான். உலகச் சிக்கல்கள் எல்லாம் நீங்கி அமைதி நிலவ வேண்டுமெனில் நாடுகளிடையேயும், நாட்டுத் தலைவர்களிடையேயும் பகைநீங்கி அருள் மலர வேண்டும். அம்மையார் அருளிய பாட்டொன்றின் முத லடியே விளக்குகின்றது. இதனை,

" அருளே உலகெலாம் ஆள்விப்பது "

என்பது அமைதி விரும்பும் நாட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் நல்ல தொரு மந்திரமாய் விளங்குகின்றது. அற்புதத் திருவந்தாதி சைவ அன்பர்கள் அனைவரும் படித்துச் சிந்தித்து இன்புற வேண்டிய நூலாகும்.

இனி, அடுத்த மங்கையர்க்கரசியாரைக் காண்போம். பாண்டிமாதேவியாம் மங்கையர்க்கரசியாரும் தங்கணவ ராகிய மன்னர் சைவராய் இருந்திருப்பின் அவரும் கணவ ருடன் ஆலயம் சென்று அரனைத் தொழுது அடியவர்க் குதவி செய்தல் முதலிய பணியி லீடுபட்டுப் பின்னணியி லேயே நின்றிருப்பார். பெரிய புராணத்திலும் தனக்கெ னத் தனிப் புராணம் பெற்றிருக்கமாட்டார். தன் குலத்

திற்கும் சமயத்திற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் நேர்ந்த இடையூற்றைப் போக்கவேண்டிய அவசியம் நேர்ந்துவிட்டது. நாட்டிற்குரிய குறையைத் தீர்க்க முன்னணிக்கு வந்தார். வெற்றியும் கண்டார். சேக்கிழார் அம்மையாரை "மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்" என்று போற்றி அவர்கள் தங்குலப் பழியைத் தீர்த்துக்கொண்டதைத் "தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை" என்ற தொடராலும் "அரிய பெரிய தமிழ்ப் பண்பாடுகள் நீங்கி இடருற்றுக் கிடந்த" தமிழ்நாட்டின் இருளைக் களைந்தமையை "இருந்தமிழ் நாடுற்ற இடர் நீக்கி" என்ற தொடராலும், ஞான சம்பந்தப் பெருந்தகையின் உதவிகொண்டு அருள் ஒளி வீசும் திருநீற்றைப் பரப்பினார்கள் என்பதை, "எங்கள் பிரான் சண்பையர்கோன் அருளினாலே", "பொங்கொளி வெண் திருநீறு பரப்பினாரை" என்ற தொடர்களினாலும் வாயார வாழ்த்துகின்றார்.

இவ்வாறாகப் பின்னணியிலிருந்து பலரும் முன்னணிக்கு வந்து சிலருமாகச் சைவ சமயத்தைக் கொண்ட கொழுநருடன், உறுதுணையாய் நின்று வளர்த்தனர். பிறவா யாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவபெருமானே ஆண் பெண் வடிவுடன் கூடிய அர்த்தநாரியாக, அம்மையப்பராகத் திகழ்வதை, சைவத் திருமுறைகளில் முதல் திருமுறையின் முதற்பதிகத்தின் முதற்பாட்டின் முதலடியின் தொடக்கமாய் விளங்கும், "தோடுடைய செவியன்" என்ற தொடர்களால் சிவஞானத்தை மூவாண்டிலேயே பெற்றுச் சைவத் துறை விளங்கப் புனித வாய் மலர்ந்தருளிய ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகை நமக்கு அரியபெரிய உண்மையை உணர்த்துகின்றார். எனவே ஆண் பெண் என்ற மக்கட் டொகுதியின் ஒரு கூறாய் விளங்கும் மாதராய்ப் பிறந்த சைவமகளிர் அனைவரும் நம் மாபெரும் சமயமாகிய சைவசமயத்தின் சிறந்த நூல்களைப் பயின்றும் பயின்றவற்றிலிருந்து தற்போதைய விஞ்ஞான காலத்துக்கேற்கச் சமயக் கருத்துக்களைத் தத்தம் குழந்தைகளுக்கு விளக்கியும் அக் கொள்கைகள் நிரம்பிய நெறியில் தாமும் வாழ்ந்தும் தம் மக்களையும் வாழுமாறு வழிகாட்டியும் நாள்தோறும் வளர்த்தால் அன்பும் அருளும் அமைதியும் நிரம்பி வீடு வாழும். வீடு வாழ நாடு உயரும். நாடு உயர உலகம் உய்யும். அத்தகைய உலக உய்விற்கு

இத்தகைய மாநாடுகள் துணைபுரியுமாறு திருக்கேதீச்சரத் தப் பெருமானை வாழ்த்தி வணங்கி முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

> "வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
> கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
> நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
> மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்."

---

# சைவ இளைஞர் மாநாட்டு வரவேற்புரை*

[திரு. சு. பரநிருபசிங்கம், (B.Sc. Dip - in - Ed.)]

சைவசித்தாந்த நெறி தழுவும் சான்றோர்களே ! தாய்மார்களே ! இளைஞர்களே !

எனது அன்பும் பணிவும் நிறைந்த வணக்கத்தை உங்களனைவருக்கும் உரித்தாக்குகின்றேன்.

ஈழத்தில் நின்று நிலவிச் சைவத் திருநெறியின் பேரொளியைப் பரப்புகின்ற தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த திருக்கேதீச்சரம் என்னும் திருப்பதியில் நிகழும் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் 55-ஆம் ஆண்டு விழாவின்கண் சைவ இளைஞர் மாநாட்டில் வரவேற்புரை நிகழ்த்தும் வண்ணம் அடியேனை வரவேற்புச் சபையார் ஏவிப் பணித் துள்ளார்கள். அவர்களின் அன்புரிமை தழுவிய ஆணைக்கிணங்கி இப் பணியை மேற்கொண்டுள்ளேன்.

ஈழநாடும் சைவமும் : எமது ஈழத்திருநாட்டிற்கும் சைவசித்தாந்தப் பெருநெறிக்கும் பெருந்தொடர்புண்டென் பதை ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இலங் கையிற் பேரரசனாய் விளங்கிய இராவணன் சைவ நெறி யாளன் என்பதை வான்மீகமும் கம்பராமாயணமும்

---

*திருக்கேதீச்சரத்தில் (1-1-60) நடைபெற்ற சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ 55-ஆம் ஆண்டு விழா, சைவ இளைஞர் மாநாட்டில் திரு. சு. பரநிருபசிங்கம், (B.Sc. Dip. in Ed.) அவர்கள் ஆற்றியது.

நிலைநாட்டி உரைக்கின்றன. சைவம் வளர்த்த தெய்வக் குழந்தையாகிய திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் திருநீற்றுப் பதிகத்தில் "இராவணன் மேலது நீறு" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருப்பதே இவ்வுண்மையை நிலைநாட்டப் போதிய சான்றாகும். இங்ஙனம் சைவத்திருநெறி மட்டு மன்று, செந்தமிழ்த் தொடர்பிலும் ஈழநாடு மிகப் பழைமை வாய்ந்ததாகும்.

ஈழநாட்டின் தொல்குடிகளில் நாகரெனப்படுவோரும் ஓரினத்தவராவர். இவர்களில், முதல் சங்கப்புலவர்களில் ஒருவராக வீற்றிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்த முரஞ்சியூர் முடி நாகராயர் என்னும் புலவர் பெருமகனாரைத் திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை யவர்கள் ஈழநாட்டினர் என்றே கொள்கின்றார்கள். இன்னும் நன்னாகனார், மதுரை மருதனிள நாகனார் முதலிய கடைச்சங்கப் புலவர்களையும் ஈழநாட்டினர் எனவே கொள்ளக்கிடக்கின்றது. தென் நாட்டிலுள்ள நாகர்கோயில், நாகபட்டினம் என்னும் இடங்கள் ஈழநாட்டின் தொல்குடி மக்களாகிய நாகர்கட் கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை நினைவூட்டுகின் றன. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்னும் நல்லிசைப்புலவ ரும் கடைச்சங்கத்தில் வீற்றிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்துள்ளார். இவர் நற்றிணையில் ஒரு பாட்டும், குறுந்தொகையில் மூன்று பாட்டுக்களும், அகநானூற்றில் மூன்று பாட்டுக்களும் பாடியுள்ளார்.

சைவப் பெருமக்களே !

இங்ஙனம் சங்க காலத்திற்கு முற்கூட்டியே தமிழகத் துடன் சிவத்தொடர்பு பூண்ட இவ் ஈழத் திருநாட்டிலே தேவாரம் பெற்ற தலங்களில் ஒன்றாய் விளங்கும் திருக்கே தீச்சரத்திலே சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் நிகழும் வண்ணம் கூட்டிய சைவத் திருவருளை எண்ணி எண்ணிப் பேருவகை கொள்ளுகின்றேன். இங்ஙனம் ஈழநாட்டிற்கும் சமாஜத்திற்கும் பொருந்திய தொடர்பு புதியதன்று. எங்கள் ஈழத்தமிழகத்தின் மாபெருந் தலைவராகிய சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களே இச் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத் தின் முதலாவது ஆண்டு விழாவில் தலைமை தாங்கியுள்ளார் என்பதை மிகவும் பெருமிதத்துடன் உங்கள் எல்லோருக்

கும் நினைவூட்டுகின்றேன். இவருக்குப் பின் காலங்கள் தோறும் ஈழநாட்டவரும் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ விழாக்களில் தலைமை தாங்கியிருக்கின்றார்கள் என்பதை அறிவீர்கள்.

இங்ஙனம் பெருஞ் சிறப்பும், திருவும், தொடர்பும் நிரம்பிய சைவ இளைஞர் மாநாடு பல்லாற்றானுஞ் சிறந்து பொலியவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல ஈசனை ஏத்துகின்றேன்.

இம் மாநாட்டின் தலைவராக வீற்றிருக்கும் திருவாளர் இரா. அம்பை சங்கரனர் அவர்கள் நல்ல சிவபக்தர்; கலைஞர்; தமிழ் இலக்கியத்திற் பெரும் புலமை படைத்தவர்; எழுத்து வன்மையும், பேச்சுவன்மையும் வாய்ந்தவர்; இசைத்தமிழ்ப் புலமையும் நிரம்பியவர்; பாப்புனையும் பாவலர்; ஐயமின்றி மாணவர் தெரியும் வண்ணம் கற்பிக்கும் திறமையுடையவர்; 1940-ஆம் ஆண்டு முதல் சமாஜத்தோடு தொடர்புபெற்றவர்; அதன் செயற்குழுவிலிருந்து கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாகத் தொண்டு செய்பவர்; இளைஞர் திருக்குறள், செந்தமிழ்மாலை, ஏசற்பிரபந்தம், அகத்தியர் வரலாறு முதலிய நூல்களை வெளியிட்டவர்; தமிழும் சைவமும் தழைத்தினிதோங்கவேண்டுமெனும் தனியாய வேட்கை கொண்டவர். இத்துணைப் புலமையும் சைவத் திருவும் நிறைந்த இவர்கள் சைவ இளைஞர் மாநாட்டுத் தலைவராக வீற்றிருக்கும் பேறு குறித்து ஈழத் தமிழர்களாகிய நாங்கள் மிகவும் இறும்பூதெய்துகின்றோம்.

இளைஞர் மாநாட்டுச் சொற்பொழிவாளர்களில் ஒருவராகிய திரு. ச. அம்பிகைபாகன், பி.ஏ. அவர்கள் இந்நாட்டவரே. அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை இராமகிருஷ்ண சங்க வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் அதிபர்; தமிழிலும் சைவப் பணிகளிலும் பேரார்வம் பூண்டவர்; சிறந்த எழுத்தாளர்; சமயம், கலை, சரித்திரம் முதலியவற்றில் தேர்வும் ஆய்வும் உடையவர்; 1948-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சமாஜ மாநாட்டிற்குச் செயலாளராய்க் கடமையாற்றியவர்; 1951-இல் நடைபெற்ற தமிழ்விழாவிற் பொருளாளராய்ப் பணிபுரிந்தனர். இன்னும் பல நூல்களின் பதிப்பாசிரியருமாவர். அகில உலகக் கலை,

விஞ்ஞானப் பண்பாட்டு இலங்கைக் கிளைச் சபையின் உறுப்பினர். பண்பு நிறைந்தவர்.

அடுத்ததாகப் புலவர் முருகவேள், எம்.ஏ., எம்.ஓ.எல்., அவர்கள் சிறந்த பேச்சாளர்; சித்தாந்தம் பத்திராசிரியர்; சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் தமிழ்த் தொண்டாற்று பவர். இவர் எம் போன்ருர்க்கெல்லாம் வழிகாட்டும் அன்புரிமை மிக்க நண்பர்.

அன்பர்களே!

எல்லோரையும் உங்கள் சார்பிலும், ஈழநாட்டுச் சைவப் பெருமக்கள் சார்பிலும், சைவ இளைஞர்கள் சார் பிலும் திருவருளை முன்னிட்டு, வருக, வருகவென வர வேற்கின்றேன்.

இன்று சைவத் தமிழகத்தில் எழுச்சிபெற்று வரும் தெய்வ நம்பிக்கையற்ற புரட்சிக் கொள்கைகளால் அள்ளப்பட்டுச் செல்லாது சைவ வீறுபெற்றவர்களாகச் சைவ இளைஞர்கள் விளங்குதல்வேண்டும்.

"ஆனை மாமலை யாதி யாயவி டங்க ளிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர் கட்குளியேன லேன்திரு ஆல வாயரன் நிற்கவே"

எனத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் "ஈனர்களாகிய சமணர்கள் இயற்றுகின்ற அல்லல்களுக்கு அஞ்சேன், திரு ஆலவாயரன் எனக்குத் துணையாக நிற்பான்" என்னும் பொருளமைய இளமையுடன் கூறுகின்ற ஆற்றல் சைவ இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் இடம்பெறல்வேண்டும்.

பொன்னையும், பொருளையும், போகத்தையும் பெரிதாக மதித்து, சமய நூல்களிலும், சமய ஆசாரங்களிலும் பற்றில்லாமல் அவற்றை இகழ்ந்து பிறவிப் பயனைப் பாழாக்குகின்ற நிலைமை சைவ இளைஞர்கள் உலகிலிருந்து நீங்கவேண்டும். கட்டுத் தளராத இளமையும், உலகப் பற்றுத்தோயாத தூய பளிங்குபோன்ற உள்ளமும் படைத்த இளைஞர்கள் சைவப்பணியில் ஈடுபட்டுச் செயலாற்று வார்களானல் உலகமெலாஞ் சைவ சித்தாந்த நெறியின் பேரொளி பரவி விளங்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

"நிலவுந் திருநீற்று நெறித்துறை நீடுவாழ
உலகெங்கும் நிரம்பிய சைவம் உயர்ந்துமன்ன"

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியவண்ணம் உலகம் ஒன்றுபட்டுக்கிடக்கின்ற இந்த 20-ஆம் நூற்றாண்டில் உலகெங்கும் நிரம்பிய சைவம் உயர்ந்து மன்ன வேண்டுமென்றால், அதற்குச் செயலாற்றக் கூடியவர்கள் இளைஞர்களேயாவர்கள். இளைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான்போல அல்லல்களுக்கு அஞ்சாமல் ஆத்மீகத் துடிப்பு வாய்ந்தவர்களாய்ச் சைவத் தொண்டு ஆற்றவேண்டிய நெருக்கடி இன்றுதான் சைவத் தமிழகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. இறைவனிடத்திலே இடைவிடாத அன்புள்ளவர்களாய்த் திருவருள் வழிநின்று,

"ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே"

எனத் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தேவாரத் தொடர்களை ஓதியவண்ணம் சைவ இளைஞர்கள் சைவப் பணியில் ஈடுபடும் தெய்வ உள்ளத்தை நல்கும்வண்ணம் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் திருவடிகளை வேண்டுகின்றேன்.

"சைவ சமயமே சமயஞ் சமயாதீதப் பழம் பொருளைக்
கைவந் திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தை விட்டுப்
பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுத வேண்டா முத்திதரும்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேர வாருஞ் செகத்தீரே"

—தாயுமானசுவாமிகள்

---

# சைவ இளைஞர் மாநாட்டுத் தலைமைப் பேருரை*

[வித்துவான் அம்பை சங்கரனார்]

"நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஓதி யையொரு வர்க்கும் அறிவொணாச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனின் அம்பலத்
தாதி யைஅடி யேன்மறந் துய்வனே. —அப்பர்

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழியைப் பயின்று சைவ சமயமே சமயமாய் அதிற் சார்ந்துறையும் நல்லூழ்பெற்ற சைவப் பெருமக்களே! தாய்மார்களே! சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறம்போல் வருங்காலத்தையும் வகையுற வாழ்வாங்கு வாழவைப்போம் என்ற உறுதிப்பாடு கொண்டுள்ள சைவ இளைஞ நண்பர்களே! உங்கள் யாவருக்கும் என் உளங்கனிந்த வணக்கத்தை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

"மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனே என்பது திண்ணம்" என இலக்கணக்கொத்துரைச் சுவாமிநாத தேசிகர் போன்ற பெருமக்களாற் போற்றித் துதித்தற்குரியவரும், அழுதடி அடைந்த அன்பரும், நால்வகை முத்திகளில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய சிவசாயுச்சியப் பேற்றினைப் பெற்றவரும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எனப் பொதுமக்களால் அழைக்கப்பட்ட பெருநிலையுற்றவருமாகிய மணிவாசகப் பெம்மான் தன்னை ஆண்டவன் ஆட்கொண்ட நிலையினை உன்னி, அது "நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த தன்மையை ஒக்கும்" என்று கூறுகின்றார். அத்தகைய பெருஞானிகள் போன்றவர்களே தங்களைத் தகுதியற்றவராகக் கருதுவார்களானல், கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனாகிய யான் எத் தகுதியுடையேனோ அறியேன். இருப்பினும் உலகெலாம் நம் சைவ சித்தாந்தச் சமயநெறியைப் பரப்பி வளர்ப்பதையே தம் நோக்கமாகக்

---

*திருக்கேதீச்சரத்தில் (1-1-1961) நடைபெற்ற சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ 55-ஆம் ஆண்டு விழா, சைவ இளைஞர் மாநாட்டில் வித்துவான் - அம்பை சங்கரனார் அவர்கள் ஆற்றியது.

கொண்ட நம் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தினரும் இம் மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுவினரும் அடியேனையும் ஆட் கொள்ளவேண்டி இப் பெருந்தொண்டினை என்பாற் பணித் தாற்றச் செய்தனர் என்று கருதுகின்றேன். உங்கள் யாவருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக. உங்கள் ஆசிப் பெருக்கின் துணைகொண்டு தண்டமிழ்த் தாய்நாட்டின் அணைப்பிலுள்ள சேய்நாடாகிய இவ் வீழநாட்டில் 'வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்' 'சிறையார் பொழில் வண்டு யாழ்செயுங் கேதீச்சரத்து' நிகழும் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ 55ஆவது ஆண்டுப் பெருவிழாவில் யான் மேற்கொண்ட இளைஞர் மாநாட்டுத் தலைமைப் பணியினை ஒல்லும் வகையான் ஆற்ற முயல்கின்றேன். 'பிழைத்தன பொறுத்திடுக' எனத் தங்கள் முளரிப்போது களை வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்வல்.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்துக்கும் முன் தோன்றி மூத்தகுடி நம் தமிழ்க்குடி என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அக் குடியினர் வதிந்துவந்த நிலப்பகுதியே 'குமரிநாடு' என நம் சங்க இலக்கியங்கள் சாற்றுகின்றன. அப்பகுதியையே 'இலமூரியாக் கண்டம்' என்று வியன்புலவர் ஹெக்கேல், ஒல்டுஹாம், ஸ்காட் எலியட் போன்ற மேனாட்டாராய்ச்சியாளர்கள் பலரும் ஆய்ந்து வலியுறுத்தி நம் தொன்மைக் கொள்கைக் கரண் செய்கின்றனர்.

பின் கடற் கொந்தளிப்பா லேற்பட்ட பிரிவில் இவ் வீழநாடு தற்பொழுதுள்ள நம் தமிழக வரைப்பிலிருந்து பிரிய நேர்ந்தது. "ஈழநாடு ஒருகாலத்தில் இப்போதிருக் கிறதைவிடப் பெரியதாயும் வடபுறத்தில் தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்தும் இருந்தது. தாப்பிரபனே என்ற ஆறு பாண்டிய நாட்டையும் ஈழத்தையும் பிரிக்கும் எல்லையாக ஓடிக்கொண் டிருந்தது" என்ற செய்தி மெகாஸ்தனிஸ் குறிப்பு மூலம் தெரியவருகிறது. தாப்பிரபனே என்பது தற்பொழுது பாண்டியநாட்டிற் பாயும் தாம்பிரவர்ணி என ஆராய்ச்சி யாளர் கருதுகின்றனர். இதுபோன்றுதான் பிற சிறு தீவுகளிலும் தமிழர்கள் பிரிந்து சென்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் போக்குவரவு வசதியற்ற காரணத்தால் அக் காலத்திலேயே தம் தாய்நாட்டையும் மொழியையும் சம

யத்தையும் பிற ஒழுகலாறுகளையும் பற்றி அறிந்து ஒழுக இயலாது போயினர். ஆயினும் நம் ஒழுக்கங்களிற் சில வற்றை இன்னும் அவர்கள் கால்வழியினர் கைக்கொண்டு ஒழுகிவருகின்றனர் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலர் ஆய்ந்து கூறியுள்ளனர்.

இவ் வீழநாட்டின் நிலை அத்தன்மைத்தன்று. இது தமிழ்நாட்டை விட்டு இயற்கையின் ஆற்றலாற் பிரிக்கப்பட் டாலும் தாய்நாட்டோடு நெருங்கிய தொடர்புண்மையாற். றான் தாய்நாட்டைவிடச் சமயவொழுக்கங்களிலும் மொழி வழக்காறுகளிலும் விஞ்சிய நிலையில் தூய்மைத் தன்மை யினைக் காத்துவருகின்றது. சிறப்பாக நம் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜப் பெருவிழாக்களில் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர் எ. கனகசபை, டி. பொன்னம்பலம் பிள்ளை, அம்பலவாண நாவலர், முதலியார் சபாரத்தினம், சுவாமி விபுலானந்தர், வட்டுக்கோட்டை நாகலிங்கம்பிள்ளை, சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன், சு. நடேச பிள்ளை ஆகிய பெருமக்கள் தலைமை தாங்கி அவ்வக்காலத்துக்குத் தக்க அறிவுரைகளைத் தந்து ஊக்கியிருக்கின்றனர். கிறித்தவ சமயப் படையெடுப்பு ஏற்பட்ட காலத்துத் தமிழ்நாட்டுக்கே நம் சமய உண்மைகளை எடுத்துக் கூறியதோடு, சிறு பாட நூல்கள் மூலமாய்ச் சிறுர்களின் உள்ளங்களையுங் கவர்ந்த பெருமை இந் நாட்டுப் பெரியாராய நம் நாவலர் பெருமா னுக்கே யுரிய தனிப்பட்ட சிறப்பாகுமன்றே?

இப் பெருமைமிகு ஈழநாட்டினை நம் சைவசமயாச் சாரியப் பெருமக்களும் மறந்தனரல்லர். அவர்கள் தமிழ்த் தாய்நாட்டின் கடற்கரையோரங்களிலுள்ள திருக்கோயில் களை வழிபடும்போதே இங்குள்ள கோயில்களையும் தம் அகக்கண்ணால் எண்ணித் துதித்து அரும்பாடல்களைப் பாடி யருளியுள்ளார்கள். திருக்கோணமலையும் திருக்கேதீச்சர முந்தான் இங்குள்ள பாடல்பெற்ற தலங்களாகும். திருக் கோண மலைக்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் உள் ளது. ஆனால் இத் திருக்கேதீச்சரத்துக்கோ சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும், சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன.

ஆழ்வார்களிற் சிறந்தவராகிய நம்மாழ்வார் தம்மூராகிய ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்துகொண்டே அவ்வத் திருப்பதியி

லுள்ள மூர்த்திகளைத் தரிசித்தார் என்றும் உடனே அங் கிருந்தே பாடினர் என்றும் வைணவ நூல்கள் கூறுகின் றன. அதுபோன்றே நம் சம்பந்தப் பெருமானரும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளும் அக்கரையிலிருந்து கொண்டே அகக் கண்ணுலேயே தரிசனஞ் செய்து பாடினர்கள் என்ற நிலையை நோக்கின் அவர்கள் பெருமை நனிவிளங்கும். அவர்கள் பாடிய பாட்டுக்களில் ஒருவர் நேராகவந்து கண் டால் எப்படிப் பாடுவாரோ அதற்கும் மேன்மையுறு நிலையிலேயே, பொருள்கள் பொதுளியுள்ளன.

துவட்டா என்ற முனிவர் ஒருவர் தவம் செய்த இட மாதலின் இந்நகருக்கு மகாதுவட்டாபுரம் எனப் பெயரா யிற்று. அது பின் மாதோட்டம் என்று மரூஉ மொழியாய்த் திரிந்தது. இங்குள்ள திருக்கோயிலுக்குத்தான் கேதீச்சரம் என்பது பெயராகும். கேதுவாற் பூசிக்கப்பட்ட தல மாதலின் இதற்குக் கேதீச்சரம் எனப் பெயர் ஏற்படலா யிற்று. தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் எல்லாவற்றிலும் 'மாதோட்டக் கேதீச்சரம்' என்று ஊரோடு கோயிலையும் இணைத்தே பாடியிருக்கின்றனர். பாலாவி என்ற பெயரிய ஒரு யாறு இங்குப் பாய்ந்து இந் நாட்டை வளம்பெறச் செய்வதை நம் தேவாரப் பதிகங்கள் கூறுகின்றன.

"........................மறிகடல் மாதோட்டத்
தடிக ளாதரித் திருந்த கேதீச்சரம்
பரிந்த சிந்தைய ராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினை போமே" எனவும்,

"மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
போர்த்தவர் மாதோட்டத்
தத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
தீச்சரம் அடைமின்னே"

எனவும் சம்பந்தர் திருவாக்குகளும்,

"அங்கத்துறு நோய்கள்அடி யார்மேல்ஒழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்

பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.''

எனப் பலபடச் சுந்தரர் திருவாக்குகளுமுள்ளன. இம் "மாதோட்ட நன்னகரில் பாவம் வினையறுப்பார் பயில்" கின்றனராம். இப் "பாலாவியின் கரைமேல் தேவன் நமையாள்வான்" என்ற சுந்தரர் அருளிப்பாட்டின்படியே இன்றும் அவனருள் ஊட்ட நாம் இங்குக் கூடியிருக் கின்றோம்.

இத்தமிழக வரைப்பினுள் ஆண்டுதோறும் நிகழும் சமாஜப் பெருவிழாக்களில் நம் பெருமக்கள் சைவ இளைஞருலகமும் முன்னேறவேண்டும் என்ற உயர்நோக்குக் கொண்டே இவ்விளைஞர் மாநாட்டினையும் ஓர் உறுப்பாகக் கூட்டுகின்றார்கள். வருங்கால உலகத்திற்கு அச்சாணி போன்றோர் தற்கால இளைஞரே யாதலின் அவர்களை உருவாக்கிவிட வேண்டிய பொறுப்பு நம் பெருமக்களுக்கு உண்டு. தற்கால இளைஞருலகம் சமயப்பற்றிற் சிறிது சரிந்துகொண்டு போவதாகச் சிலர் குறைகூறுகின்றனர். இதற்கு முதற்காரணம் அவ்விளைஞர்கள் தக்க சூழ்நிலையைப் பெறுதிருப்பதுதான் என்பதே அடியேனுடைய எண்ணமாகும். பெற்றோர்கள் சமய ஒழுக்கங்கள் வாய்ந்தவர்களாயிருக்கின் பிள்ளைகளும் அந்நிலையினராதல் இயல்பேயாகும். அவர்கள் சமயநிலையில் தாழின் தாங்கள் கெடுவதோடு தங்கள் அருமருந்தன்ன பிள்ளைகளையும் அவர்களின் பின்வரும் கால்வழியினரையு மன்றோ கெடுக்க மூலகாரணமாகின்றனர். இதனை ஓர்ந்து பெற்றோர்கள் வீட்டிற் சமய வொழுகலாறுகளில் தலைப்பட்டுத் தங்கள் குலக்கொழுந்துகளுக்கும் இளமையிலேயே சமயப்பற்றுப் படிவதற்குரிய தக்க சூழ்நிலையை எற்படுத்துவார்களாக.

**சைவசமயச் சிறப்பு:** நம் சைவசமயம் இன்னகாலத்துத் தோன்றியதென்றோ இன்னரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதென்றோ சொல்லொணு நிலையினையுடைய அவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்தது. திருக்குறளுக்குப் பெருமை கூற வந்த மதுரைத் தமிழ் நாகனர் என்ற புலவர் அஃது எவ்வாறு சிறந்தது என்பதற்கு ஒரு தக்க காரணம் காட்டு

கிறுர். "பிற நூல்களில் உள்ள பொருள்கள் யாவும் இத் திருக்குறளில் உள்ளன. ஆனல் இத் திருக்குறளில் உள்ள பொருள்கள் பல பிற நூல்களில் இல்லை. அது மாத்திரம் அன்றி இந்நூலில் இல்லாததே ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. ஆகவே திருக்குறள் மிகச் சிறந்தது" எனக் கூறுகிறுர்.

"எல்லாப் பொருளும் இதன்பால்உள இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்"

என்பதுதான் அவர்கூற்று. இதே அளவையைத்தான் நம் சைவ சமயத்துக்கும் ஏற்றிக் கூறல்வேண்டும். நம் சமயம் மிகவும் பரந்த கொள்கைகளை யுடையது; பிற சமயத்தவர் கூறும் நற்கொள்கைகள் யாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டது. அதற்கு மேலும் அச் சமயங்களிற் கூறுத பல சிறப்பியல்புகளையும் தன்னகத்தே பெற்று மிளிர்வது. இதனிடம் இல்லாத நற்கொள்கைகளே வேறு இல்லை. அதனல் இஃது ஒரு ஒப்பற்ற சிறந்த சமயமாகும். அதைத்தான்,

"யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே
மாதொரு பாக ஞர்தாம் வருவர்........."

என்று உலகெலாம் வழிபடும் பல தெய்வங்களையும் அணைத்துச் செல்லுந் தன்மையில் நம் சமய நூல் விளக்குகிறது. இதனலேயே சைவக் கோயில்களில் திருமாலுக்கு இடமுண்டு. அவர் அங்குப் பரிவாரக் கடவுளாகப் போற்றப்படுகிறுர். ஆனல் திருமால் கோயில்களிற் சிவனுக்கிடமில்லை. காரணம் இவர் பரிவார தேவதையாம் தன்மை பெருநிலையிற் சிறப்புற்றனராதலினுலென்க.

இன்னும் ஒரு சமயத்தைப்பற்றிய உண்மைகளை அக் கடவுளுக்குரிய பெயரமைப்பு முறையிலிருந்தும் உணரலாம். நம்மால் வணங்கப்படுந் தெய்வத்திற்கு நாம் வழங்கும் பெயர்கள் கடவுள், கந்தழி, இயவுள், செம்பொருள், இறைவன் எனப் பலவாம். கடவுள் என்ற சொல் 'கட' என்னும் பகுதியினடியாகப் பிறந்தது. அவன் ஒரு நாமம், ஒருருவம் ஒன்றுமில்லான். "இப்படியன் இந்நிறத்

தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்டொணாதே" என்று அவனுடைய கடந்த நிலையையே நம் சமயாச்சாரியப் பெருமக்கள் அருளிப்போந்தனர். அவ்வாறு கடந்த நிலையும் உருவ மற்ற தன்மையுமுடைய பெருமானை நாம் உருவத்தின் மூலம் வழிபடுகின்றோம். சிறு குழந்தைகளுக்குச் செய் முறைப் பயிற்சிமூலம் பாடங் கற்றுக்கொடுத்தால் தெளி வுற விளங்குகின்றது. மனவியல் நூலோர் கொள்கையு மதுவேயாம். அதேபோன்று அவனைக் கண்டு அனு பவிக்கா நிலையில் நாமும் சிறுவராய்த்தான் இருக்கின் றோம். நாம் உண்மையறிவு பெற்றுச் சிறந்தோங்கும் வரை நமக்கு உருவ வழிபாடு வேண்டியதுதான். ஆகவே எல்லாம் கடந்த ஒருவனை ஒரு குறிப்பிட்ட உருவத்து வழிபடல் சிற்றுயிர்க்குற்ற துணை என நம் பெரியோர் வைத்தனர். அதனுல் உருவ வழிபாடு கூடாதென்போர் இவ் வுண்மையை ஓர்ந்து தெளிவாராக.

'கந்தழி' என்ற சொல் கந்து + அழி என்ற இரு சொற்களாலாய ஒரு தொடர் ஆகும். (கந்து - பற்றுக் கோடு.) அதனுல் கடவுள் பற்றுக்கோடற்றவன் என்பது பொருளாகும். இதனையே பற்றொன்றில்லான், பற்றற் ருன், "வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன்" என்றெல்லாம் பலபட நம் சமயநூல்களும் இலக்கண நூல்களும் பகர்கின்றன. 'இயவுள்' என்ற சொல் 'இய' என்ற பகுதியினடியாகப் பிறந்தது. இய என் பது செலுத்து என்ற பொருளது. எல்லா உயிர்கள் மாட்டும் நீக்கமின்றி நின்று அவைகளை ஆட்டுவிக்கும் தன்மையையே இப் பெயர் புலப்படுத்துகின்றது. திருவள் ளுவர் 'செம்பொருள்' என்றே நம்சிவனைக் குறிப்பிடுகின் ருர், சிவன் எனினும் செம்பொருள் எனினும் ஒக்கும். நிறத் தானும், குணத்தானும், செயலானும், மற்றும் பல்லாற்ரு னும் செம்மைவாய்ந்தவனுதலின் அவனைச் 'செம்மேனி எம்மான்' என்று நம் திருமுறைகள் சாற்றுகின்றன. இவைபோன்றே பிற பெயர்களின் பொருள்களும் நம்சமய உண்மைகளைத் தாங்கி அறிவுக் கருவூலங்களாகத் திகழ் கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் உட்கொண்டே திருவள் ளுவர் இறைவனை 'எண்குணத்தான்' எனச் சுருங்கக்

கூறி விளங்கவைத்தனர். இவ்வெட்டுக் குணங்களும் அவனுடைய ஒப்பற்ற தன்மையைத் தெற்றென விளக்கும். அவ்வெட்டுக் குணங்களாவன: தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரரு ளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம்.

அன்பே சிவம்: மேலும் எல்லா உயிர்கள் மாட்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதொரு பண்பு அன்பே யாகும். அன்பற்ற உயிரைத்தாங்கிய உடலைத் திருவள்ளுவர் "என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு" என்று இழிவுபடுத்திப் பேசுகின்றார். அந்த அன்பாம் பண்பையே நம் சமயம் அடிப்படைப் பண்பாகக்கொண்டு மிளிர்கின்றது. அன்புச் சமயம் தான் நம் சைவ சமயம். அன்புக் கடவுள்தான் நாம் வணங்கும் சிவபெருமான். அன்புத் தொண்டர்கள் தாம் நம் நாயன்மார்களாவர். "அன்பே சிவம்" என்ற தொடர் இந்த உண்மையைத்தான் உணர்த்துகின்றது. "அருந்தழல் மாமகம் புரிந்தும், கடவுட் கங்கை யாதியாம் புனல் படிந் தும், அனிலயோகத்திருந்தும், அணிமலர் தூவிப் பூசை நேர்ந்தும், போகமெல்லாம் சிறுகியனைத்துயிர்க்கும் செய்ய வொண்ணாப் பெருந்தவங்கள் மிகப்பயின்றும் பெறுதற் கெட்டாப் பெரும்பயனை" அன்பு வலைவீசிக் கடவுளிட மிருந்து பெறலாம். கடவுள் மலைபோன்ற மாட்சி மிக்கவர்; காட்சிக் கரியர்; ஆனால் அன்புக்கெளியர். அதனாலேயே "அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலை" என அவர் பெருமை பேசப்படுகின்றது. சித்தமாகிய பக்தியொடு அவரை வழிபடின் அவர் நம்பால் அருள் சுரப்பர். அருளை வெள்ளம் என்று பெரியோர் கூறுவர். வெள்ளம் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து பள்ளமாய இடத்திற்குப் பாயும் தன்மை யது. அருளும் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரிடம் காட்டும் உள்ள நெகிழ்ச்சியாகும். ஆகவே அன்பால் ஈர்த்தால் அவர் அருள் சுரப்பது ஒருதலை. அவரிடமும் அன்பு காட்டாது, "எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியதாகும்." ஆதலின் பிற உயிர்கள் மாட்டும் அன்பு காட்டாது அருளை மாத்திரம் எதிர்பார்த்து ஏங்கி நிற்பின் அஃது எங்ஙனம் வாய்க் குமோ? அறிகிலேன்.

கடவுளை — அன்பே உருவான இறைவனை — நம் அடியார் பெருமக்கள் அன்பென்றே அழைத்தனர். "என் அன்பே, அன்பினூறும் ஆனந்த வெள்ளமே" எனப் பலவாறு வரும் ஆன்றோர் அமுதமொழிகளைத் தெளிந்தோர்க. இந்த அன்பாய பண்பு அற்றோர்தாம் பிறவுயிர்களைத் துன்புறுத்துகின்றனர். "எவ்வுயிரும் நீங்காதுறையும் இறைசிவனென், றெவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு" என்ற அருளிப்பாடு பிற உயிர்கள் படும் துன்பந் துடைக்க வந்த பொருள் பொதி வாக்கேயாகும். அதனால் உண்மையாகவே இறையருள் தாகமுடையோர் புலாலுண்ணாதவராய் மறந்தும் பிற உயிர்களைத் துன்புறுத்தாதவராய் விளங்கவேண்டும். மரக்கறி உணவுக்கே சைவ உணவு என்றபெயர் பொது மக்களிடைப் பழக்கத்தில் வந்துள்ளதெனில் அச்சமயம் புலாலுண்ணாமையை எவ்வளவு வலியுறுத்தியுள்ளது என்பதைத்தான் இந்நிலை காட்டுகின்றது. சைவ உணவு சாப்பிடுவோர் சைவராய்த்தானிருக்கமுடியும். அவர் எந்நிறத்தவராயினும் எந்நிலத்தவராயினுமாகுக.

சமய ஒழுக்கம்: மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை வளம் படுத்தற்குத் தக்க சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். வாழ்க்கை அகவாழ்க்கை புறவாழ்க்கை என இரு பகுதிகளைக் கொண்டமைவது.

> "புறந்தூய்மை நீரா னமையும் அகந்தூய்மை
> வாய்மையாற் காணப் படும்"

என்று வள்ளுவர் பெருமான் தூய்மையை வலியுறுத்தியது போன்றே உடலை ஓம்பும் வாழ்க்கை புறவாழ்க்கையாகவும் உயிரை ஓம்பும் வாழ்க்கை அகவாழ்க்கையாகவும் அமைவதாயிற்று. புறவாழ்க்கை மேற்கொண்டோர் வயிற்றுப் பெருமான் பொருட்டு ஏதோ சில தொழில்களில் ஈடுபட்டு உழைக்கின்றனர். மாடு, மனை, மக்கள் முதலிய செல்வங்களை யெல்லாம் ஈட்டி ஆரத்துய்க்கின்றனர். இப் புறவாழ்க்கை வளம் மாத்திரம் ஒருவனுக்கிருக்கின் அவன் சிறந்தவனாகமாட்டான். அகவாழ்க்கை வளமும் அவன் பெற்றிலங்கவேண்டும். அகவாழ்க்கை வளம் உயிரைச் செம்மைப்படுத்தி நன்னிலையிலுறச் செய்யும். அந்த அக

வாழ்வு மேம்பாட்டிற்கு இன்றியமையாது வேண்டப் படுவது சமைய ஒழுக்கங்களே யாகும்.

'சமை' என்ற சொல் 'பக்குவப்படுத்து' என்ற பொருளினதாகும். 'சோறு சமைத்தாள்' என்றால் சோற்றை உண்டற்கு ஏற்ற நிலையிற் பக்குவப்படுத்தினாள் என்பது பொருளாம். தமிழ் நாட்டில் பெண் பூப்புப் பருவம் எய்தியதைக் குறிப்பதற்குச் 'சமைந்தாள்' என்று ஒரு சொல்லைத் தற்பொழுதும் வழங்குகின்றனர். சமைந்தாள் எனில் அப்பெண் கணவனோடு இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுதற்குப் பக்குவப்பட்ட நிலையிலுள்ளாள் என்பதே பொருளாகும். அத்தன்மையிலேயே 'சமையம்' என்ற சொல்லும் நம் உயிரைப் பக்குவப் படுத்தி வளமுற வாழச்செய்ய, நன்னிலையிலுய்யும் வழியினை வகுப்பது என்றுதான் பொருள்படும். இத்தகைய அருமைப்பாடுடைய தமிழ்ச் சொல்லின் தனிப் பெருமையினையும் ஓராது சமையம் என்ற பெயரைக் கேட்ட மாத்திரையானே காதழுடும் காழ்ப்பெண்ணமுடையோரினைப் பற்றி நாம் என்னென்று கருதுவது? அது கிடக்க.

நம் சமய ஒழுகலாறுகளிற் சிறந்தன திருநீறு அணிதல், திருக்கோயில் வழிபாடு, இறைவனருட் புகழைக் குறிக்கும் பாடல்களைப் பாடல், பிறருக்கு ஒல்லும் வகையான் சமய உண்மைகளை விளக்கிக் கூறல், உருத்திராக்கம் முதலிய சமயச் சின்னங்களையும் அணிதல், ஐந்தெழுத்தோதல், அடியவர்களை வழிபடல் முதலிய பலவாம்.

திருநீறு: உலகத்திலுள்ள சமயங்களில் யாண்டும் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. சின்னங்கள் இல்லை யென்று வாயளவிற் கூறிச் செயல்முறையிற் சின்னங்களைப் போற்றும் சமயங்களுமுண்டு. ஒரு நாட்டுக் கொடி எவ்வாறு அந் நாட்டின் பெருமையைத் தெரிவிக்க எழுந்த சின்னமாகுமோ அதேபோன்று அவ்வச் சமயச் சின்னங்களும் அவ்வச் சமய உண்மைகளை, பெருமைகளைத் தாங்கி நிற்பனவாம் என்பதைத் தவறாது மனத்துட்கொள்ளல் வேண்டும். நம் சமயச் சின்னங்களிற் சிறந்தது திருநீறு ஆகும். "நீற்றினை நிறையப் பூசி" என்பது அப்பர் பெருமானார் அருள் வாக்காகும். திருநீற்றுப்பதிகம் என்றே நம்

திருமுறைகளில் ஒரு பதிகமுமுளது. பிற சமயத்தவரைத் தம் சமயத்துக்குச் சேர்க்க ஞானஸ்நானம் என்ற சடங்கினைச் செய்து பாதிரிமார்கள் அவர்களைக் கிறித்தவர்களாக்குகின்றனர். இதுபோன்ற முறை பன்னூறுண்டுகளுக்கு முன்பே நம் சைவ சமயமே குறைந்துள்ள காலத்து நம் பெருமக்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் அதற்கு ஞானஸ்நானம் என்று பெயர் வைக்கவில்லை. சமண சமயம் புகுந்த அப்பர் பெருமானாரைத் திலகவதியார் திருவீரட்டம் புகுதற்குத் தகுதியுள்ளவராக்கிய முறையினை,

> "திருவீரட்டம் புகுதற்குத் திருக்கயிலைக் குன்றுடையார்
> திருநீற்றை அஞ்செழுத்தோதிக் கொடுத்தார்"

எனத் தெய்வச் சேக்கிழாரடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளது காண்க.

"திருவாளன் திருநீறு திலகவதியாரளிப்பப் பெருவாழ்வு வந்த"தெனப் பெருந்தகையாராம் அப்பரும் பணிந்து ஏற்றுப் பூசி உய்ந்தார் என்பது நம் பெரிய புராணம் காட்டும் வழியாகும். அத்தகைய பெருவாழ்வு தரத்தக்க திருநீற்றினைச் சைவர்கள் எல்லோருந் தவறாது அணிதல் வேண்டும். திருநீற்றுக்குக் 'காப்பு' என்ற பெயரும் உண்டு. உயிருறு நோய் நீக்கிக் காக்கவல்லதாதலின் இதற்கு இப்பெயர் வாய்த்ததென்க. பூதி - செல்வம். விபூதி - சிறந்த செல்வமாம் தன்மையது. இது வடசொல்லாகும். ஆகவே எம்மொழியிலுமுள்ள திருநீற்றைக் குறிக்கும் சொற்களும் சிறந்த பொருள் பொதி கருத்தைக் கொண்டுள்ளனவாகவே காணப்படுகின்றன. இத் திருநீறு எவ்வாறு தயாரிக்க வேண்டும்; எங்கெங்கு அணியவேண்டும்; அதனால் ஏற்படும் பயன்கள் யாவை? தற்கால அறிவியல் முறைக்கு அத் திருநீறணிதல் எம்முறையில் ஏற்புடைத்து? என்பனபற்றியெல்லாம் நம் ஆன்றோர்கள் நூல்களிலும், தற்காலச் சமய இதழ்களிலும் பலபட விரித்து எழுதியுள்ளனர். சிலர் அவைகளை ஒருசேரத் திரட்டித் துய்த்தற்கு முடியாத நிலையில் அந்நீறு பூசும் செயலே தகுதியற்றது என்று சிறிதும் ஆய்வின்றிக் கூறுகின்றனர். நம் சமயச் சின்னங்கள் அணிதல் பற்றிய விளக்கங்கள் சிறப்பாகத் திருநீறு, அக்குமணி

போன்றவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்களையெல்லாம் ஒருசேர திரல்படக் கோத்துக் கற்பார் அறிவு தெளிவுறும் முறையில் 'நவமணி'யைப்பற்றி வெளியிட்டதுபோல் வெளியீடுகள் வரின், நம் சைவ உலகம் செழித்துவளர வாய்ப்புண்டு. இத் தொண்டில் நம் சைவாதீனங்கள் ஈடுபட்டுப் பொதுவாகச் சைவ உலகத்துக்கும் சிறப்பாக உண்மை தெரியாது விழித் துத் தடுமாறும் ஐயம் விஞ்சிய இளைஞருலகத்துக்கும் 'ஆம் வழி இது எனக்' காட்ட வேண்டுகின்றேன்.

**மேற்கொள்ள வேண்டுவன :** நம் சமயச் சின்னங்களைப் பற்றிய விளக்கம் நூல்வடிவாதல்போன்றே நம் சமய ஒழுகலாறுகள் பற்றிய விளக்கங்களையும் விரிந்த அளவில் ஐயத்திற்கிடமின்றி எழுதிப் பரப்பல்வேண்டும். இத் தகைய சமய சம்பந்தமான நூல்களை எல்லாம் வாணிகக் கண்கொண்டு வெளியிடின் அது சீக்கிரம் விற்காநிலையில் மிகவும் இடருறநேரும். அதனால் சமயப்பற்றுமிக்க நிலை யங்கள் தாம் இப்பணிகளை மேற்கொள்ளல்வேண்டும். தக்க பெருமக்கள் ஆதரவு இருக்கின் நம் சமாஜம் பன்னூறுபிரச் சமய நூல்களை வெளியிட்டுப் பரப்பியதுபோன்று இத் தொண்டிலும் முந்திக்கொள்வதிற் சளைக்காது என்று கருது கின்றேன். உருவ வழிபாட்டின் இன்றியமையாமை, திருக்கோயில்களின் அமைப்புமுறை, திருவிழாக்களின் நுட் பங்கள், புராணங்களின் உட்கிடை, வீட்டில் நிகழும் சம யச் சார்பான சடங்குகளின் விளக்கங்கள், நோன்பு மேற் கொள்ளலின் பலன், சமயச் சின்னங்கள் அணிதலின் மேம் பாடு இன்னோரன்ன நம் சமய ஒழுகலாறுகளைப்பற்றி விளக்கச் சிறந்த நூல்கள் வெளிவரல் வேண்டும். அவ்வாறு வெளிவந்தாலும் போதாது; அவைகளைச் சமயச் சார்பான எல்லா இடங்களிலும் வாங்கிவைத்துப் பொதுமக்கள் படித்து மேம்பாடுறத்தக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும்.

முற்காலத்தில் "தமிழும் சைவமும் தழைத்தினி தோங் குக" என்பதே யாண்டும் கேட்கப்பெற்ற சிறந்த வெற்றி முழக்கமாயிருந்தது. அதற்கு அடிப்படையாய் அக்காலப் புலவர்களை உருவாக்கிய பெருமையை மடாலயங்களே பெற்றிருந்தன. தற்பொழுதோ குறிப்பிட்ட சில நூல்களைப்

படித்ததும் புலவர் பட்டத்தைக் கொடுக்கும் நிலையைப் பல்கலைக்கழகம் பெற்றுக்கொண்டது. அப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்திற் சமய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் இடம் பெறுவதில்லை. அவ்வாறு ஒன்றிரண்டு இடம் பெறினும் அவை இலக்கியக் கண்கொண்டு வைக்கப்பட்டனவேயொழியச் சமயக்கண்கொண்டு பாடமாக வைக்குமுறை அங்கு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இந்நிலை மாற நம் ஆதீனங்கள் காலநிலைக்கேற்பப் பொதுவாக ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குஞ் சிறப்பாகத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்குஞ் சமயப் பயிற்சி வகுப்புக்கள் ஆண்டுதோறும் நடாத்தல்வேண்டும். பண்டைத் தொடர்புமுறையைப் புதுப்பித்து அப்புலவர்கள் வாயிலாய்ச் சிறந்த நம் சமய ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவற்றைக் கொண்டுவர மூலகாரணமாயிலங்க வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

நம் பள்ளியிலுள்ள மாணவர்களுக்கு இளமைப் பருவத்திலேயே நம் சமய அடிப்படைக் கருத்துக்களைக் கற்பித்தல்வேண்டும். இந்நிலையில், பிற சமய மாணவர்களைவிட நம் சமய மாணவர்கள் ஒன்றும் அறியாத நிலையிலேயே உள்ளனர். அவர்கள் உளங்கொளும் நிலையில் தக்க சமயப் பாட நூல்களை ஆயத்தஞ் செய்யவேண்டும். அதற்கு ஆசிரியரும் ஊக்கம் காட்டினால்தான் மிகவும் பலனேற்படும். கிறித்தவ சமயிகள் இம்முறையில் மிகவும் வெற்றிபெற்றுள்ளனர். நாம் மிகப் பின்னடைந்துள்ளோம். தற்பொழுதுதான் அம்பா சமுத்திரத்திலுள்ள திரு. V. S ஆறுமுகம்பிள்ளை என்ற ஒரு பெரியார், சிவஞான முனிவரின் வழித்தோன்றல், இப் பணியை நம் சமாஜ வாயிலாய்ச் செய்ய ஊக்கி அதற்கு ஆம் பொருளையும் உதவுவதாக முன்வந்துள்ளார். ஆகவே அடுத்த ஆண்டு முதல் நம் சைவசமயப் பாட அடிப்படைக் கருத்துக்களைக் கொண்ட நூல்கள் சமாஜத்திலிருந்து வெளிவரும். நம் சைவ மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க அவ்வப் பள்ளிப் பொறுப்பாளர்கள் இதற்கு ஊக்கம்செலுத்துதல்வேண்டும். பொதுமக்களும் இதற்குப் பின்நின்று உதவுதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமய அறிவு பெற்றும் செயல்முறைப்படுத்தாவிடில் அவ்வறிவு சிறிதும் பயனற்றதாகவே கருதப்படும். அதனால்

நம் சமய நியதிகளைக் கூடியமட்டும் கடைப்பிடித் தொழு கல் வேண்டும். தினந்தோறும் கோயிலுக்குப்போய் வரல் வேண்டும். அவ்வாறு இயலாவிடினும் வாரமொரு முறை யாவது அவசியம் அவ்வூரிலுள்ளோரோ தெருவிலுள் ளோரோ சேர்ந்துபோய் வழிபட்டு இன்பந்துய்த்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வார வழிபாட்டியக்கத்தினை ஆரம் பித்த பெருமை நம் சைவப்பெரியார் திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்களையே சாரும். அது பலவிடங்களிலும் மேற் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை என்றுதான் கூறல்வேண்டும். வார வழிபாடு ஊரின் பொதுவான கோயிலிடத்தே பல்லோரும் உடனிருக்க வணங்கும் முறையாகும். அதுவுமன்றி ஒவ்வொரு குடும் பத்திலும் குடும்பத்தார் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து தினந் தோறும் தங்களுக்கு இயன்றகால அளவுக்காவது இறைவ னுடைய பாதாரவிந்தத்தை நினைந்து அவனடியார் பாடிய திருப்பாடல்களை ஓதி உருகி வழிபடல்வேண்டும். நெக்கு நெக்கு உருகுவோர் நெஞ்சுள்ளே புக்கு நின்று உறைபவன் எம் புண்ணியன் அல்லனோ! இவ்வாறு வீட்டகத்தும் புறத் தும் யாண்டும் பாத்திரம் சிவமென்று பணிதிரேல் மாத்தி ரைக்குள் அவனருள் கிட்டுவது உறுதி என்று நம் பெருமக் கள் அறிவுறுத்தகின்றனர். அதனால் "ஒன்றியிருந்து நினை மின்கள் உந்தமக்கு ஊனமில்லை" என்றபடி அழுத்தமான, அசைக்க முடியாத பத்திவேண்டும். "உறைப்பான எண் ணமே பயன் தரும்" என்பததான் மனவியல் நூலாரின் கொள்கையுமாகும். அதனால் அவனருளால் அவன்தாளை நினைத்துய்வோமாக.

நம் சமாஜம் கடந்த ஐம்பத்தைந்தாண்டுகளாய்ச் சிறந்த சமயப்பணி ஆற்றிவருவது வெள்ளிடைமலை. இருப் பினும் தற்போதுதான் அதற்கென ஒரு இடம் சமாஜத் தலை வர் திரு. அ சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் அவர்களின் பொருட் கொடைமூலம் கிடைத்துள்ளது. இனித்தான் இன்னும் பல ஆக்க வேலைகள் செய்ய வாய்ப்புள்ளது. சமாஜத்திற்கெனத் தனியான ஒரு நூல் நிலையம் சிறந்த முறையில் இருத்தல்வேண்டும். உலகச் சமய இலக்கியங் கள் யாவும் அங்கு இடம்பெறல் வேண்டும். சமய ஆராய்ச்சியாளர்கள் சமாஜக் கட்டிடத்திலிருந்து ஆய்ந்து

உலகம் போற்றத்தக்கமுறையிற் சிறந்த சமய ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதுதல் வேண்டும். இன்னும் நம் சமாஜத்தின் வாயிலாய் ஒரு சிறந்த சமயக் கல்லூரியே நடைபெறல் வேண்டும். அரசியலார் "சமயச் சார்பற்ற அரசியல்' என்று கூறி வாளாவிருந்துவிடும்போது நம் சமய ஆதிக்கத்தைக் காக்குங் கடமை நமக்கே உரியதன்றோ! ஆதலின் இன்னோரன்ன பல மேம்பாடுகளும் பெற்றிலங்க இச் சமாஜக் கட்டிடம் நல்ல முறையில் எழுப்பப்படல்வேண்டும். அதற்குச் சிறந்த பெருமக்களின் தாராள மனப்பாங்கு உறுதுணையாயிருந்து தங்கள் பொருட்கொடைமூலம் செயலாற்றத் தூண்டுதல் வேண்டும். அதற்கு எல்லாம் வல்ல இறையருள் இனிது வழிகாட்டுமாக.

பெரியோர்களே! யான் தமிழகத்தின் தென்கோடியில் ஒரு மூலையில் பிறந்தவன். அறிவாலும் பொருளாலும் மற்றும் யாவற்றாலும் ஏழைமை நிலையினன். இருப்பினும் "முன்னைப் பிறவித் தவப்பயனோ முழுதும் அறியா மூடனிவன் என்னக் கருத்தில் இரங்கியோ" யாது காரணத்தாலோ என்னை நல்வழிப்படுத்தச் சுவாமிநாத குரு என்ற ஒரு பெரியார் கிடைத்தார். அப் பெரியாரின் அருளாரமிர்தத்தை வாரித் துய்த்து அவர் கடைக்கண்ணோக்குற்ற காரணமே ஈண்டைச் சென்னைச் சமாஜ வாயிலாய் ஒரு தொண்டனாக்கி ஈழநாட்டுக் கரையிலீர்த்துக் கொண்டுவந்துள்ளது. என் உள்ளத்தில் மறைந்திருந்த நம் சமய எழுச்சி குறித்த கருத்துக்களிற் சிலவற்றை ஈண்டுக்கூறினேன். குற்றம் நீக்கிக் குணம் கொள்கவெனக் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இவ்வாய்ப்பையளித்த சமாஜத்தினருக்கும், இம்மாநாட்டு வரவேற்புற் கழகத்தினருக்கும் மறுமுறையும் என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண் டும்தென்
ஆலவாயி லுறையும் எம்ஆதியே.

வாழ்க உலகெலாம்.

———

# சமாஜத் தேர்வுகளின் பாடதிட்டங்கள்

இளஞ்சைவப் புலவர் தேர்வு 1961 : A. இலக்கியம்: 1. திருக்குறள் அறத்துப்பால் (பரிமேலழகர் உரை) 2. திருநாவுக்கரசர் புராணம் முழுதும் 3. சமயக் கட்டுரைகள் (பண்டிதமணி கதிரேசஞ் செட்டியார்) 4. முருகன் அல்லது அழகு (திரு. வி. க) B. சைவ சாத்திரம் : 1. திருவுந்தியார் 2. திருக்களிற்றுப்படியார் 3. திருவருட்பயன் 4. உண்மை விளக்கம்.

சைவப் புலவர் தேர்வு : A. இலக்கியம் : 1. திருஞானசம்பந்தர் புராணம் முழுதும் 2. திருக்கோவையார் 200 பாடல்கள் (பேராசிரியர் உரை) 3. திருவாசகம் திருச்சதகம் (பண்டிதமணி கதிரேசஞ் செட்டியார் உரை) 4. சைவசித்தாந்தஞானபோதம் (மறைமலையடிகள்)5. திருக்குறளின் உட்கிடை சைவ சித்தாந்தமே (க. வச்சிரவேலு முதலியார், பி.ஏ.,எல்.டி.) B. சைவ சாத்திரம் : 1. சிவஞானபோதச் சிற்றுரை 2. சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் (சிவஞான சுவாமிகள்) 3. சிவப்பிரகாசம் (மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் உரை).

தேர்வு எழுதவோர் பாடதிட்டத்திற் குறித்துள்ள சித்தாந்த சாத்திர மூலங்களை நன்கினிது மனப்பாடஞ் செய்திருத்தலும், தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் நல்ல பயிற்சி பெற்றிருத்தலும் வேண்டும். இடையிற் சில ஆண்டுகளாக நின்று போயிருந்த பரிசளிப்பு, முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறும் இளைஞர்க்கு, அதற்கென அன்பரொருவர் வழங்கியுள்ள மூலப் பொருளினின்று கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு இயன்ற அளவு வழங்கப்படும். இளஞ்சைவப் புலவர் தேர்வுக்கு ரூபா மூன்றும் சைவப் புலவர் தேர்வுக்கு ரூபா நான்கும் பதிவுக் கட்டணம் ஆகும். விண்ணப்பம் அனுப்பும் இறுதி நாள் 20-9-61. தேர்வு நவம்பர் மாதம் மூன்ரும் ஞாயிற்றுக் கிழமையில் நடைபெறும்.

வாக்கு வன்மையும், இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடும் ஆற்றலும் மிக்கவர்கள்; இந்தியாவில் உள்ள பாடல்பெற்ற தலங்களையெல்லாம் தரிசித்த சிறப்புடையவர்கள்; செல்வதற்கரிய திருக்கேதாரம், அமரநாதம், பசுபதிநாதம் முதலிய தலங்களையும் அன்பர் குழாத்துடன் சென்று தரிசித்தவர்கள். இவற்றிற் கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல் சென்ற ஆண்டில் திருக்கயிலாய யாத்திரை செய்து கயிலாயநாதனையும் தரிசித்துள்ளார்கள். இதனால் இவர்களைக் கயிலை மகா சந்நிதானம் என்றே வழங்கி வருகின்றனர். இவர்கள் செய்து வரும் பணிகளைப் பாராட்டிப் போற்றும் வகையிலும், செயற்கருஞ் செயலாகிய திருக்கயிலாய யாத்திரை செய்து வந்துள்ள சிறப்பினைப் போற்றிப் பணியும் முறையிலும் அன்பர்களும், பக்தர்களும், சிஷ்யர்களும் கயிலைக் குருமகா சந்நிதானத்திற்குக் கனகாபிஷேகம் செய்து வழிபடுவது என்று திட்டமிட்டுள்ளார்கள். இவ்விழா 12-3-61 ஞாயிறன்று நடைபெற இருக்கிறது. அன்பர்களும், பக்தர்களும், காணிக்கை செலுத்தி இப்பெரு விழாவினைத் தரிசித்துப் பயனடையவேண்டுகிறோம்.

---

## செய்திச் சுருக்கம்

மாதாந்தர வழிபாடு: சென்னைத் தியாகராய நகர்த் தருமபுர ஆதீன சமயப் பிரசார நிலையத்தின் சார்பில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவரும் முறைப்படி, இம்மாதம் 5-2-61 ஞாயிறன்று திருவரசிலியிலும் திருவிரும்பை மாகாளந்திலும் சிறப்புற நடைபெற்றது. சைவப் பெரியார் ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, மேயர் கம்பெனி மாசிலாமணி முதலியார், ச. சிவகுமாரன், எம்.ஏ., டைரக்டர் கே. சோமு, சாரதி ஸ்டுடியோ மேனேஜர் என். இராமமூர்த்தி, நே. த. கிருஷ்ணசாமி முதலியார், எம்.ஏ., பி.டி., கே. சி. நாகலிங்க முதலியார், புதுவை சேனாபதி முதலியார், காஞ்சிபுரம் க. வச்சிரவேல் முதலியார், பி.ஏ., எல்.டி., ஸ்ரீ அம்பலத்தாடுவார் மடாலயத் தலைவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் முதலிய பெருமக்கள் பலர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

இம்மாதாந்தர வழிபாட்டுக் கூட்டத்தை யொட்டி புதுவை ஸ்ரீ வேதபுரீஸ்வரர் ஸ்ரீவரதராசப் பெருமாள் நூல் நிலையத்தின் எட்டாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும் நடை-

பெற்றது. அதன்கண், வித்துவான் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் தலைமையில் திருவாளர்கள் வித்துவான் கு. சிவப்பிரகாசன், எம்.ஏ., க. வச்சிரவேல் முதலியார், பி.ஏ.,எல்.டி., ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, திருமதி. ஆர். இராஜரத்தினம் அம்மையார், எம்.ஏ.,எல்.டி., ச. சிவகுமாரன், எம்.ஏ., புலவர் - முருகவேள், எம்.ஏ., எம்.ஓ.எல். கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் ஆகிய அறிஞர் பெருமக்கள் சொற்பொழிவாற்றி இன்புறுத்தினர். திரு. ரா. தேசிகப் பிள்ளை அவர்கள் நன்றியுரை நவின்றார். திரு. திருமுடி. சேதுராம செட்டியார் அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்றுப் பெரிதும் உபசரித்தார்கள்.

நூல் வெளியீடு: டாக்டர் - வி. ஏ. தேவசேனாபதி அவர்கள் எழுதிய "சைவ சித்தாந்தம்" (சிவஞான சித்தியாரையும் அறுவர் உரைகளையும் தழுவியது) என்ற நூல் (ஆங்கிலம்) சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக இம்மாதம் வெளிவந்துள்ளது. ராயல் சைஸ் பக்கங்கள் 322; விலை ரூபாய் 15.

இரங்கற் கூட்டம்: சமாஜப் பேரன்பரும், சைவத் தமிழ்ப் பேரறிஞருமான கோவை - சிவக்கவிமணி - உயர் திரு. சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் (சம்பந்த சரணாலயத் தம்பிரான்) அவர்கள் அண்மையில் இறைவன் திருவடி நீழல் அடைந்ததை முன்னிட்டு, சமாஜம் தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, இரங்கற் கூட்டமொன்று 11-2-61 சனிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு, சென்னை, இராயப்பேட்டை, ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையில், சென்னை அறநிலையத்துறை ஆணையர் திரு. அ. உத்தண்டராமன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும். அதுபோழ்து திருவாளர்கள் - அ. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார், எம்.ஏ.; ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, பி.ஏ., எல்.டி., நல். முருகேச முதலியார், பி.ஏ., கயப்பாக்கம் - சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் முதலியவர்கள் உரை நிகழ்த்துவார்கள்.

Printed at the Sadhu Press, 15. Madhava Perumal Koil Street, Mylapore by D. Mangayarkarasi and V. K. Punithavathi. Edited by Pulavar Murugavel, M.A., M.O.L. & Published by S. Satchidanandam Pillai, B.A., L.T. for the Saiva Siddhanta Maha Samajam, 14, Warren Road, Mylapore, Madras-4.